

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CONTROL PARLAMENTARI SOBRE LA RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 00348-2005 Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 3

**Presidència
de l'Honorable Sr. Carlos Saura i León**

Sessió celebrada dia 18 de febrer de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA del director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, sol·licitada mitjançant l'escrit **RGE núm. 10265/15**, presentat per tres diputats membres de la Comissió de control parlamentari sobre la Radiotelevisió de les Illes Balears, adscrits al Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre les línies d'actuació que pensa desenvolupar durant el seu mandat, i mitjançant l'escrit **RGE núm. 10597/15**, presentat pel director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, pel qual sol·licita la seva compareixença, per tal de presentar les línies estratègiques i les noves actuacions de la Direcció General de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears i les seves societats. 30

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions?

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Sí, Núria Riera substitueix Antònia Perelló del Grup Popular.

Compareixença del director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, sol·licitada mitjançant l'escrit RGE núm. 10265/15, presentat per tres diputats membres de la Comissió de control parlamentari sobre la Radiotelevisió de les Illes Balears, adscrits al Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre les línies d'actuació que pensa desenvolupar durant el seu mandat, i mitjançant l'escrit RGE núm. 10597/15, presentat pel director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, pel qual sol·licita la seva compareixença, per tal de presentar les línies estratègiques i les noves actuacions de la Direcció General de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears i les seves societats.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, idò passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a la compareixença del director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, sol·licitada mitjançant l'escrit RGE núm. 10265/15, presentat per 3 diputats membres de la Comissió de Control Parlamentari sobre la Radiotelevisió de les Illes Balears, adscrits al Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre les línies d'actuació que pensa desenvolupar durant el seu mandat, i per l'escrit RGE núm. 10597/15, presentat pel director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, mitjançant el qual sol·licita la seva compareixença per tal de presentar les línies estratègiques i les noves actuacions de la Direcció General de l'Ens Públic i les seves societats.

Assisteix a aquesta sessió el Sr. Andreu Manresa i Montserrat, director de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, acompanyat pel Sr. Joan Carles Martorell i Velázquez, director d'IB3 Televisió; Sra. Mar Cerezález i Núñez, directora d'IB3 Ràdio i Sra. Margalida Cardona i Cardona, gerent de l'Ens Públic.

Abans que el Sr. Manresa comenci amb l'exposició oral, em pertoca informar-los que, d'acord amb la petició del propi director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, i amb l'autorització de la presidenta del Parlament, aquesta sessió de la comissió es transmetrà en directe a través de les xarxes socials.

Té la paraula el Sr. Andreu Manresa i Montserrat per fer l'exposició oral sense limitació de temps.

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Senyories, companys, ciutadans. Bon dia i salut. Amb humilitat, però amb molta il·lusió vet ací un servidor públic per intentar encapçalar l'obertura d'un nou temps a la radiotelevisió pública, la cadena, la marca IB3.

Obrirem i modernitzarem els canals de ràdio i televisió autonòmica i accentuarem les noves opcions transmèdia a les ones i a les xarxes, com passa ara mateix, a les pantalles de la mà i de la taula, als aparells domèstics clàssics, perquè la comunicació és ja a la butxaca i davall la coixinera per part de la ràdio per exemple, l'aldea global és universal, local i global és el nostre repte.

IB3 ha de ser inqüestionable, necessària, per la seva qualitat, pluralitat i modernitat, per compromís de rigor, ús de l'idioma i les imatges i la capacitat d'entreteniment. Ha de ser un veritable servei públic, independent i tenir rendibilitat social. Ha de gaudir de la complicitat de la població i impactar arreu, ser alhora el trampolí de la creativitat illenca, de la potència del país, mar enllà, terra endins en el món global d'avui en dia.

Són temps d'austeritat, d'exigència de control dels fons públics i és evident que hem d'ajustar la despesa i les estructures a la realitat. Els ingressos, estan els fets imposats per la crisi, pel pressupost de la comunitat, del Govern que es nodreix i la cambra que ho aprova. Ara tenim 28,6 milions de pressupost anual i en altres temps han estat 90, 100 i més milions. Enguany s'han escapat un 12% respecte l'any passat.

No plorarem pels temps vençuts, pels errors d'escala i mesura que han passat. Vàrem néixer, IB3, fa més de 10 anys he dit, en el temps de les piràmides i dels projectes de l'apoteosi i de la grandiloqüència, de les bombolles que esclataren, d'un temps que ja no tornarà. Emperò el passat no és una barrera mental i estructural insalvable. Ara tenim la dimensió dels humans mortals del segle XXI, però folrats de l'ambició i el coratge col·lectius, amb una empenta sense traves, amb voluntat i imaginació, amb nous enginys, mètodes i recursos.

Sincerament vénc, venim a reclamar el suport i la crítica de tots, en aquesta comanda i aventura que serà col·lectiva i assumida, o no serà. Em prenc aquest repte, l'emprenem amb els directius que som part protagonistes dels canvi, els professionals i les empreses contractistes, els espectadors i oients, ells són els copropietaris de la nostra feina. Just navegarem amb bon vent i rumb, si ho feim en nom de la gent que és la propietària i rectora de la radiotelevisió pública. Som aquí per intentar complir el mandat institucional i allò que estableixen les lleis que emanen del Parlament, òbviament. Mai no em cansaré de dir que som a IB3 i som IB3 un servei públic, i també que estic obligat a servir-ne la seva essència democràtica, social, solidària, moderna, honesta, transparent i apropada a la realitat, proporcional a la diversitat, propera a la distància, a les minories, a la infància, als desvalguts, al món de l'educació, a tota la cultura, al cinema, al teatre, les arts, la

literatura, l'economia, el turisme, l'esport. El ventall seria gegantí, no perdem de vista ni els detalls, ni les llunyanies.

Evidentment som part de la indústria audiovisual, impulsors, muscle, cor i plataforma per als creadors, d'aquí per al món. Res que sigui illenc i global ens ha de ser aliè. Hem de captar i ampliar l'audiència i guanyar la confiança de la comunitat i dels distints territoris de les Illes Balears, però no a qualsevol preu, no tot val i no tot valdrà. Som part d'una idea col·lectiva, de les missions dels professionals i som al capdavant d'un gran equip humà, el cos i l'ànima d'IB3. A favor de la modernitat i el compromís. Gràcies per la confiança, simpatia generada parcialment, o generalment, o circumstancialment, o així m'ho han fet arribar. I no hem de decebre. I avisau-nos si erram, o no feim les coses com pertoca. Els escoltarem.

Diputats i diputades, Sr. President de la comissió, especialment m'adreç a les senyories per assegurar un compromís ètic i de bona voluntat cap a vostès, per ser els representants dels ciutadans, usuaris, accionistes, contribuents i protagonistes d'aquesta aventura de la marca i del canal d'IB3. Els espectadors i oients, arreu del món si és així, ens poden seguir ara mateix a les xarxes en emissió, perquè, com ha dit el president de la comissió, aquesta compareixença, explicació a la comissió del Parlament, és retransmesa amb coneixement i aval del president de la comissió i de la presidenta del Parlament, -gràcies per l'obertura-, amb un sistema universal i de moda, el *periscopetv*, que és una operació de futur *lowcost*, amb una cambra de telèfon, usant l'internet i la WiFi del Parlament, que maneja el director de la tele, el Sr. Joan Carles Martorell, que s'ha ofert per contribuir a aquest exercici de transparència.

Els gests són detalls i la voluntat de difondre aquest acte, els mots i les preguntes i opinions dels parlamentaris no és un gest, ni ganes de tenir protagonisme, ans al contrari, és una declaració de principis, informació i transparència, servei públic, participació i fora murs, tot és explicable. Des d'ahir funciona en paral·lel i obligat el portal de transparència a la web d'IB3.com, amb tota la nostra despesa, contractes i expedients d'obligada publicitat, que estan enllaçats amb el portal de la Conselleria de Transparència del Govern.

No parlem per parlar, una de les primeres decisions de la nova direcció va ser recuperar a IB3 Televisió la transmissió i a la web, la transmissió de les preguntes parlamentàries setmanals de control al Govern que es fan en aquest Parlament i que s'havien eliminat, caigut la programació habitual a una altra etapa, que ja no és el cas.

L'aigua ha passat, però ha mudat el curs de les inèrcies. De cop, decidirem també que es veiessin pel·lícules en català, un altre aspecte esmenat, essencial, com un manifest de voluntat de què poc a poc i sense tornar enrera, s'acompleix allò que marquen l'Estatut, les lleis, la lògica de les coses.

A més, es tornen veure els canals 33 i 3/24 per impuls de la cambra mateixa, decisió del Govern de les Illes Balears i gest de generositat d'IB3, que ha cedit part dels múltiplex de TDT per agombolar-los. S'ha eixamplat la pluralitat, hi ha més canals en català i IB3 aviat es veurà de bell nou, com passava

abans, a Catalunya, pels convenis de reciprocitat, justa i assumida i la lògica. Ja feim feina de valent per enviar el senyal d'IB3 global, que es veurà per les xarxes en endavant, amb una emissió lliure de continguts que puguin ser objecte reclamació de drets.

La lògica de les coses no té barreres, ni té obstacles mentals, ni té argücies que els periodistes puguem explicar. Esperem que València reneixi aviat Canal 9, si així ho ha decidit el seu govern i el seu parlament bàsicament i fer possible el pont sense fronteres d'una mateixa llengua comuna en un espai comunicacional comú. Cadascú a ca seva i globals al món proper i universal, entenen-se amb una llengua, que una llengua és allò que es parla i una persona la parla i una altra l'entén, cadascú li diu com vol i amb els accents que toquin i jo li diré el català de Mallorca, o el català de Felanitx, o de Formentera.

Em dirigeix també als companys i competidors en un altre àmbit, col·legues de professió i del periodisme i de la comunicació d'arreu de les illes i d'aquí on sigui que ens vegin. Som aquí també per canalitzar els fets i les veus, d'una manera diversa i eficaç, oberta.

Vet aquí, Andreu Manresa, un periodista en exercici, un professional que s'ha compromès ara també a ser director, gestor, administrador, servidor del primer canal d'informació de les Illes Balears, una marca de referència, la ràdio i la televisió, al temps una marca multicanal, la finestra per on mira i guaita la gent, el mirall on s'ha de veure tota la gent.

IB3 és la vida, un país, una comunitat explicada a si mateix, és allò que li passa a la gent, la gent que la vol per informar-se i entretenir-se. Som semblants als ciutadans de totes les illes, ho volem ser. Els destinataris primers d'IB3 no són els polítics, no sou els polítics, ni les autoritats, ni els futbolistes, ni els que fan columnes i reportatges, els usuaris i destinataris d'IB3 són Balears, la gent, el món, tothom. La radiotelevisió ha d'acompanyar i nodrir sense estridències, ni bel·ligeràncies els dies i les hores i ha de marcar el temps voluntàriament. "Què passa? Ho ha dit IB3", "Ho hem vist a IB3". Aquest seria el desig i una realitat que poc a poc anirà creixent: credibilitat, excel·lència, modèstia en la prèdica, oberts a l'audiència, sensibles, discrets també, per il·lustrar i ajudar a comprendre les coses i que els ciutadans informats es formin el seu criteri i tinguin opinió pròpia, siguin més lliures, sense doctrina, ni càpsules d'explicació concreta de la norma i la veritat oficial, no.

És, som l'expressió dels drets privats i públics de la ciutadania. No feim cap favor, complim el mandat ciutadà de l'Estatut i de la llei pròpia de l'ens públic i d'aquesta comunitat. Per això que la radiotelevisió sigui un mirall i que s'assembli a la gent, és un objectiu central i un repte, perquè la fesomia de la comunitat, sense distorsions, es vegi i se senti. IB3 serà, així, estimada i desitjada per necessària, necessària perquè la sentin com una necessitat, no com una obligació.

Jo som un més dels consumidors contribuents i el primer responsable, per delegació del Parlament, d'aquesta aventura, i és un honor que agraesc i un compromís i una alta responsabilitat més que exigent. Juntament amb mi, són tres els

membres del nou equip de confiança que he designat per a la gestió. Ja vos ho han dit i vos ho repetesc: na Marga Cardona és la gerent, en Joan Carles Martorell el director de televisió i na Mar Cerezález directora de la ràdio. Gràcies per la confiança i la complicitat mostrada fins ara. El criteri del nomenament ha estat la vàlua professional, la capacitat de feina i el compromís d'innovació com una garantia de què l'ens públic autònom tendrà un futur, com a mínim millor.

Són uns nous temps per a la ràdio i per a la televisió, per als mitjans públics, dic IB3, la radiotelevisió pública, i vull remarcar pública com a divisa, públic com a obligació i manifest de tothom i per a tots. Sóc circular i reiteratiu, però vull que quedi clar, no predicaré, però ho diré com a compromís i com a manifest en aquesta estrena de compromís a la cambra. No em cansaré de defensar la casa i els seus equips, mai no deixaré la camiseta d'IB3. Jo dic, som la garantia i em pos com a penyora i escut contra qualsevol intent de pressió o directriu no professional. La independència és i serà un fet segur, una garantia de qualitat i els criteris professionals manaran sempre. I en cas de dubte, periodisme, triar o cercar els fets, contrastar-los i dubtar, és vera o no és vera?; la gran resposta davant una pressió és: és vera o no és vera? És veritat o no és veritat? Ha passat o no ha passat? Com ho veuen els distints protagonistes?

Hi ha un objectiu i vocació de servei arreu, global, modern, sense sectarismes, militància partidista, ni llistat d'exclusos, o normes polítiques externes, censura o propaganda, no n'hi ha i no n'hi haurà, vos ho dic i pos un dit com a prova. Qüestions alienes a l'interès i compromís no hi seran, ens obliga la llei, la lògica i la transparència. Humilment he acceptat l'envit difícil, sense cercar el càrrec, ni postular-me per a un joc de protagonismes, ni convivències externes a la meva professió i a la meva biografia professional, que és pública i contrastable per a tothom. No m'he d'explicar ni justificar en res, tot quan he escrit i he fet és públic des de l'any 1974. Aquí a Balears, a Catalunya, al món, a *El País* i on sigui, no vénc aquí a defensar el meu càrrec, vénc a defensar una història col·lectiva per intentar ajustar els fets i la realitat en el futur, que IB3 sigui inqüestionable sempre, d'ara en endavant, ajustada al país, al pressupost que hi ha, amb els professionals i les empreses i els creadors actuals.

Em costa molt parlar de mi, però és la primera vegada que vénc aquí i no ho tornaré repetir, si em permeteu, contestaré qualsevol pregunta que em facin, perdonin, eh, em sent obligat amb el compromís de la cambra. Hi pos la pell i som director amb totes les conseqüències i compromís, obertament implicat amb les exigències del temps complexos i apassionants per a la comunicació, els mitjans de comunicació públics i privats també, ara mateix; és a dir, tot està en crisi, els *mass media* universals es troben en crisi, els escrits no en parlem. La rendibilitat econòmica, les circumstàncies, la caiguda de la publicitat, les noves audiències posen en qüestió qualsevol dels models tradicionals que vàrem estudiar a les facultats, o que hem vist al llarg del període, i vostès ho poden saber perfectament. És evident que estaré sotmès, com no, al mandat democràtic del vot atorgat en el plenari del mes de desembre de 2015 i com sinó, també, al control d'aquesta cambra i atent al pols de la societat en cada instant.

Diré clar de bell nou que ni jo, ni cap dels directius d'IB3, pren part de la polèmica en el legítim joc dels partits polítics. No farem trinxeres ni bàndols, serem observadors, gestors. No som ningú polítics. Jo sí tenc un càrrec institucional de responsabilitat política per la meva votació i per la meva responsabilitat d'explicar-me, ho tenc clar, per això som aquí. No farem d'IB3 res que no sigui d'interès general, global, no farem un No-Do, ni una exhibició de polítics, ni de rodes de premsa. Esquivarem ser vicaris o corretges de transmissió de qualcú. No hi ha ni consignes, ni llistes, ni pressions acceptables, més enllà del que és notícia, tema evident per a una història, un programa, un espai de rellevància social o institucional.

Treballaré amb la plantilla d'IB3, amb els seus caps i amb les companyies contractades subministradores de serveis, programes i continguts i material tècnic, segons el disseny inicial d'IB3 de fa més d'una dècada. La feina de gestió i direcció serà coral, conjunta amb l'equip que he anomenat. Obraré en comunicació i corresponsabilitat amb el consell de direcció, que emana de la pluralitat social dels grups del Parlament, elegits amb mi mateix, consell de direcció que presideix i que ara és plural, de totes les illes, de totes les ideologies, paritari, amb pes de les perifèries i de les majories. Cada mes em sotmetré al control d'aquesta cambra de la comissió, m'explicaré, respondré a les qüestions amb curolla i interès, sense ganes de gresca ni de renyar ningú. M'agradaria donar-los molt bones noves i no que la radiotelevisió sigui un argument crític del debat imprescindible. És necessari i no em fa por, tocau, parlau i estimau IB3 i si heu d'atacar qualcú, atacau-me a mi.

La tele i la ràdio pública són part essencial del sistema democràtic, vehicle però no protagonista. Per això no prendran part interessada, no interferiran el joc de la política, ni posaran murs a l'expressió de la pluralitat, a la lliure manifestació de les idees i de les coses. I seran atents miralls i altaveus de la controvèrsia i el debat social.

La informació és l'espinada d'IB3, el motor, el ferri, el vaixell, el tramvia, el tren. Una de les seves raons de ser, juntament amb l'ús de la llengua pròpia, catalana de les Illes Balears, idioma que és d'ús habitual des de sempre dels noticiaris i de la programació pròpia i de manera progressiva a la ficció. Català de les illes, sense ortopèdies ni coverbos, emperò des de la normativa i l'ús comú en la seva riquesa de que hi ha d'haver (...). Hem de canalitzar el dinamisme social, la veu de la societat civil real, les comunitats veïnals, dels pobles, de les Illes, atendre les institucions, atendre les minories i els que no tenen veu, a la diversitat.

En un decàleg de síntesi, una mena de declaració de principis central, vull fer unes línies generals, per anar acabant, sobre un nou model per a IB3, conceptual, no? Què volem? Volem consolidar IB3 com una marca de continguts multimèdia, integrant televisió, ràdio, web i noves plataformes de manera coordinada i pensant en el relat, en la narració transmèdia.

Volem recuperar la complicitat amb el ciutadà, no només obrint-nos i donant veu i participació al mitjà sinó que senti IB3 com a seva i estigui orgullós de la seva ràdio i televisió.

Fer una gran aposta pels serveis informatius, més enllà dels telenotícies tradicionals i la ficció com un nou paradigma de consum i de prestigi audiovisual contemporani amb les societats modernes copsant els nous radis digitals, els fills i els néts de les seves senyories són usuaris nous mèdia o transmèdia, de les *tablets* i dels portals d'internet. més que de l'electrodomèstic audiovisual situat en el menjador o dins la cuina o de la ràdio del cotxe. Pensem-hi.

Volem obrir IB3 a tota mena de continguts, més que una graella, molt més ample de l'actual, social i cultural que s'expandeixi a la xarxa internet i adreçada a públic diferent, com els deia, els nous radis digitals, aquella gent que no just llegeix llibres i pren nota als apunts.

Complirem una funció pedagògica i audiovisual per a aquells espectadors de totes les edats, siguin participants en primera persona de tots els canvis que IB3 durà a terme sense que ningú no es perdi, és a dir, no hem de perdre cap oient i n'hem de sumar molts més, oient i espectador.

Volem un nou món multipantalla, més ric i complex alhora, multiplicar en aquest sentit, televisió, ràdio, ordinador, *tablet*, telèfon, tot el que vengui, la pantalla sobre el cost que no passarà molt més que una legislatura, que ja ho veurem que la gent interactuï sobre el seu cos amb un ordinador. Evidentment que els temps són futuristes, però tot el que ha arribat no estava escrit.

Reforçarem l'oferta de pel·lícules en català i multidioma: català, castellà i versió original, sotstitulant en català també, oferint la llibertat a l'espectador d'escollir la configuració del visionat, és a dir, una de les funcions d'IB3 és informar, explicar a la comunitat i usar la llengua catalana, però també obrir-se al món i mantenir les versions originals i les versions duals, i també intentar que els nous espectadors joves, políglotes afortunadament, tinguin manera d'escoltar en l'emissió que vulguin i veure sotstitulat com sigui. Això és car, però ho intentarem, de fet ja tenim emissió perfectament i es feia abans, emissió en anglès també en horaris juvenils i infantils primer.

El *share*, és a dir, les audiències dels audímetres tendran una importància relativa, és a dir, ens ho mirarem, ens ho miram; aquesta setmana hi ha hagut un 20% d'informatius que... un 20% d'audiència en un informatiu i ahir un 14,5, és a dir, per exemple, ens ho miram, però no serà una obsessió mortal, de guillotina, per saber quina serà la realitat de la televisió. Hem de tenir rendibilitat social perquè hem de tenir públic, però hem de tenir sentit de servei públic.

Hi ha maneres més completes i actualitzades de comptabilitzar i mesurar quantitativament i qualitativament l'interès, l'impacte, el contingut d'IB3 tenint en compte també el consum de programes per diferit o a la xarxa, que és una cosa que no es registra molt, és a dir, l'altre dia una retransmissió d'un partit de futbol del Mallorca hi havia problemes de recepció des de l'App de la ràdio perquè hi havia moltíssima gent que escoltava la ràdio a través del telèfon mòbil i vàrem batre un rècord. Evidentment la capacitat era menys de la desitjada, ja n'hi ha més.

I la gent mira, o la gent mira programes de consum enregistrats a la web, que millorarà molt, i això són consums que s'han de tenir en compte, no just el que es veu d'immediat perquè avui en dia hi ha vint-i-cinc ofertes distintes a la televisió tradicional i més de cent-cinquanta a la televisió digital i a internet milers. És a dir, tot això que són nous nínxols d'audiència els hem de cuidar i perquè no hi hagi una societat dual, una societat dels clàssics analògics i dels que són digitals. És a dir, si es va vèncer la dinàmica de la societat de la informació (...) Gutenberg que imprimien els llibres en tipus de fusta i ferro des de fa sis-cents anys i fins que varen arribar a la societat audiovisual i radiofònica, ara hi ha una societat digital que hem de copsar. Crec que és un repte d'IB3 que va ser pionera en moltes coses de continuar sent-ho.

Ésser un mitjà de gran transparència en la seva gestió i cercar formes per oferir continguts, principalment aquells que han pagat la ciutadania en el domini públic. Aquí obrim una idea per a un possible debat, que tenim assumit com una història pròpia, aquells productes pagats per la ciutadania amb els pressuposts de les Illes Balears que han estat produïts i emesos per la televisió, preservant els drets d'autoria i els drets d'emissió, per què no s'han de poder veure d'immediat a la xarxa? És a dir, allò que ho ha pagat el servei públic, que s'ha pagat amb doblers públic, es pugui veure per part del públic. No vulnerarem cap dret, diguem-ne, d'autoria ni de drets de propietat dels creadors, però això s'ha de plantejar i ho volem fer.

Modernitzarem els sistemes de gestió de continguts i emissions de la casa, desactualitzat des de fa més de cinc anys, a través del, diguem-ne, servei informàtic i el magatzem informàtic per economitza i optimitza la gestió audiovisual multipantalla de la televisió, la memòria del que ha passat i allò divertit.

L'esport, (...), les entrevistes, el consum, la música, el turisme, la natura, el patrimoni, el medi ambient, etcètera, no perdran protagonisme. També hi haurà debats i reportatges immediats de proximitat. Seran encabits, aquests productes, en la importància i dignitat que mereixen.

No deixaré pel darrer, perquè no és el menys important, parlar específicament d'IB3 Ràdio, no és ni serà la germana petita ni l'addenda d'IB3, no ho serà, és cabdal el projecte, i ja s'expressa el pols dels nous temps, IB3 Ràdio és part essencial d'IB3 multimarca, una sola marca, o multipantalla o multicanal, multicanal. Ja ha començat el canvi més aviat, perquè és més fàcil fer el canvi a la ràdio que a la televisió, però la qualitat evident dels programes creixerà i creix de manera significativa i els informatius ja son una altra cosa, tenim programa informatiu matinal de dues hores, *Informatiu matí*, de les set a les nou, que és un goig sentir per a qualsevol ciutadà que tenguí interès a saber què passa a les Illes Balears i en el món, i amb qualitat i en expressió concreta.

Passarà també a la televisió, a poc a poc. La ràdio tindrà més continguts culturals, també la televisió. Pel que fa als blocs temàtics la ràdio aconseguirà també l'espai de debat i atenció a les minories, a la informació econòmica, turística; també tindrà espai de ficció i humor i més participació de la ciutadania.

El criteri de servei públic en la ràdio i en la televisió i en la web s'ha de desenvolupar per tal d'aconseguir uns resultats semblants, i no és una fita utòpica, a la BBC o a la Radio France. Els ciutadans han d'estar satisfets i identificats amb la ràdio i la televisió pública amb continguts que els agradin a tots de manera global o de manera singular, no tothom pot estar content amb un programa, però pot tenir al llarg del dia alguna cosa que sí l'interessi. També els oients i els espectadors volen innovació i una certa transgressió també a la ràdio.

Hem de saber dir allò essencial i també hem de crear escola, tot amb una cura especial a la competència lingüística perquè, en aquest cas, la ràdio és el mitjà adient per transmetre, promocionar la llengua catalana en tots els seus registres illencs. El resultat serà una antena més professional amb continguts plurals, imparcials i sobretot un increment d'atenció als col·lectius febles o que tenen dificultats d'encaix en el món actual i la crisi socioeconòmica que s'ha viscut. Tots els conflictes socials, sense baremacions i sense prevaldre els interessos d'uns sobre els dels altres, totes les veus perquè la gent es faci un dilema.

Ja acab. Són nous temps, volem que sigui així. No veng, no venim, m'agrada més el plural modest i coral que el jo, a inventar IB3, sinó a fer-ne una mica millor, si podem i en sabem, i ens deixen, que no tendrem barreres en aquest sentit, estic segur.

La ràdio i la televisió pública ha de ser viable i indubtable perquè serà, dic i repetesc, el fidel mirall de la comunitat, un arxipèlag, un país o una entitat territorialment dispersa i fragmentada, és la realitat de les Illes Balears, la vida. IB3 serà millor si és diversa, distinta, moderna, urbana i pagesa, metropolitana i litoral, immigrant i atàvica, marinera i culta, rústica i universitària, de gent que viu agermanada per la mar, entrunyellada pels accents i la història, refermada per les peculiaritats, oberta a milions de visitants, multicultural i universal, no serem elitistes ni endogàmics, ni etnocèntrics ni marginals. Que ningú no se senti exclòs d'aquesta aventura, o extern o agredit en la seva intel·ligència o dignitat és una bona recepta. L'espectador o l'oient és lliure, culte, i discrimina molt bé. Que ningú no consideri que el nostre consumidor és una persona que li poden donar qualsevol cosa.

Venim, finalment, per revertir una tendència hostil d'indiferència o de contra militància de dir orgullosament, com passava, "no la mir, no la tenc sintonitzada", o que arribassin a pensar "per què ha d'existir IB3"? Jo ho tenc clar. Vos deman confiança i complicitat, respecte a la nostra feina, no us decebrem; ho intentaré, ho intentarem.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa. Per tal de formular preguntes o observacions tot seguit procedeix a la intervenció dels grups parlamentaris. El Sr. Andreu Manresa i Montserrat pot contestar globalment totes les preguntes i observacions formulades, o bé contestar individualment després de la intervenció de cada portaveu.

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Contestaré individualment i cada pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Doncs per part del Grup Parlamentari Popular intervén l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo, per un temps de deu minuts.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Manresa, benvingut a aquesta també la seva casa. També vull donar la benvinguda a la directora de televisió, al director de ràdio i a la gerent de l'ens.

M'ha semblat, bé, són unes línies..., tot el que ens ha comentat són unes línies generals, el que pertocava en aquesta primera compareixença que fa aquí a sol·licitud seva i també del nostre grup parlamentari. Lògicament no se li poden demanar encara resultats perquè com aquell que diu fa dos dies que va prendre possessió, però jo de la seva compareixença, aquesta primera intervenció que ha fet, em qued amb coses bones, coses que crec que és com haurien de ser. Independència i criteris professionals, i en cas de dubte periodisme. Que reclama suport i crítica, jo trob que açò és bo i és el que necessita també per part dels diputats i de la societat en general. Compromís ètic i bona voluntat, també s'ha de donar per suposat. Informació i transparència com a principi; no és una tònica d'aquest govern el tema de la transparència, però benvingut sigui que vostè ho tengui com un principi, crec que és vital en aquest nou moment no tan sols que comença IB3, sinó que crec que les coses han canviat molt dins la societat. I tot açò ho podríem emmarcar també dins el que vostè ha dit d'una televisió o d'un ens d'IB3 necessari, de servei públic i de rendibilitat social.

Crec que açò, aquests quatre punts amb aquesta filosofia general, diguem, crec que és compartit per tothom, i crec que en aquest sentit tots ho hem de compartir i creim que és cap aquí on ha d'anar la nostra televisió pública.

Cert és que en qualque moment m'ha semblat a vegades també un discurs polític, que ja li dic que no crec que tampoc sigui la primera compareixença per entrar en determinats temes, però clar, ens diu que IB3 es veurà a Catalunya; idè em sembla bé. En parla del Canal 9 de València, llengües comunes, etc., etc. Miri, em sembla bé, però em falta aquí una paraula, que probablement no pertany a l'illa més grossa de les Balears i la que té més habitants, que és la cohesió territorial; la cohesió territorial passa més per mirar cap a Menorca, Eivissa o Formentera que no cap a Catalunya i València, des del meu punt de vista i des de la nostra formació política o el grup parlamentari que aquí represent, perquè jo crec que aquest és un dels grans principis, des del meu punt de vista, que ha de tenir..., o feines que ha de tenir la nostra televisió que no ha complert ningú fins ara, hagi governat qui hagi governat i hagi estat el director general que hagi estat. Vull dir que és el tema de la cohesió i la vertebració territorial.

A partir d'aquí vam iniciar aquest mandat, perdó, aquesta legislatura que no hi va haver acord per a l'elecció del càrrec que vostè avui ostenta. Dia 21 de juliol fins i tot recordarà, com bé sap, que es va retirar fins i tot de l'ordre del dia el nomenament del director general perquè no hi havia un acord; en aquell moment es va optar per modificar la llei per adaptar al Parlament la majoria que tenia qui governava o qui governa amb possibles o amb acords..., amb un mínim de consens poder-ho treure, i es va passar de dos terços a tres cinquens per tal de poder elegir el càrrec de director general.

A partir d'aquí hi va haver una..., que no hi ha fet esment, però bé, entenc que açò és cosa més potser de la conselleria, no ho sé exactament, però hi va haver un esment que aquella modificació que es feia en aquell moment era puntual, van incloure una sèrie de coses més, però també hem de veure el que ja es va dir per part del Govern i dels grups parlamentaris que donen suport al Govern, que hi hauria una modificació de tota la llei molt més profunda del que es va fer.

En aquell moment el sector audiovisual de les Illes Balears, el sector privat, direm de qualque manera, supòs que es devia reunir no tan sols amb totes les formacions polítiques i amb el Govern, estaven realment preocupats en aquest sentit, preocupats pels llocs de feina dels seus treballadors; van presentar una sèrie d'al·legacions que distintes formacions polítiques, com va ser la del Partit Popular, el grup parlamentari, van presentar en el seu moment com a esmenes. Alguna cosa va tirar endavant, però aquí valguin les primeres preguntes, que eren temes com fomentar convenis amb associacions productores, garantir l'externalització de programes, l'impuls a la indústria audiovisual, en resum, de Balears, i també en aquell moment demanaven la no internalització dels serveis informatius. A partir d'aquí, sobre aquestes quatre coses el que és pròpiament amb el sector audiovisual de les Illes Balears, idò, bé, no sé si demanar-li..., enfoqui la pregunta com vulgui o contesti el que trobi, però tant és dir-li quines reunions ha mantingut, quins tractament té en aquests moments, perquè estaven realment preocupats pels llocs de feina i sabem que la situació avui en dia no és fàcil.

Tema de pressupost. Vostè també ho ha dit, crec que d'una manera a més molt clara, va començar amb un pressupost inicial fa deu anys la televisió lògicament d'arrancada, lògicament era molt elevat, probablement no s'han fet després les inversions que s'haurien d'haver fet, i el pressupost s'ha anat, amb la situació que hi ha hagut, s'ha anat disminuint fins i tot arribar al 2016, que des del nostre punt de vista, ja ho vam dir així també a la consellera i en seu parlamentària, a plenari, vam dir que no consideràvem que fos lògic que encara disminuís prop de 4 milions d'euros més, que a més sortia, si no vaig equivocat, no ho he tornat a repassar, però gairebé tot de capítol de serveis generals, el que anava a externalitzar, i aquí també la pregunta és com afecta açò el sector..., com pot afectar el sector audiovisual de les Illes Balears.

A partir d'aquí, unes dades que tenim, vam treure en el seu moment i també s'havia comentat: quan es va dur a terme en el Parlament la modificació de la llei que hi va haver podem veure com no sempre ha tingut una correlació directa un increment de pressupostos o una disminució de pressupostos amb les audiències. Vostè ha argumentat -ho ha dit- que l'audiència...,

no sé com ho ha dit..., les audiències sí, són importants, són relatives, hi ha altres maneres de poder comptabilitzar els efectes que té IB3, i no és el primer objectiu, per dir-ho d'alguna manera. Ha vingut a dir que hi poden estar d'acord o no, i que no es pot fer qualsevol cosa, també ha dit, a qualsevol preu. Estic d'acord, però al final si les audiències són baixes, si la referència que vostè fa dels nostres fills, dels nostres néts, etc., no veuen IB3, tampoc no tindrà el resultat que tindrà per dir el tema de rendibilitat social, o per dir-li el que jo li dic, de cohesió i vertebració de la nostra comunitat autònoma.

I dic açò perquè els pressupostos del 2010, 2009, 2010-2011, idò bé, va arribar al 2010 crec que a uns 90 milions d'euros, al 2011, 63 i ha anat davallant, i en canvi l'audiència havia davallat i estava al voltant d'un 5 i busques, un 5,2, màxim un 5,5%. Curiosament quan es fa una reducció important als pressupostos, com fan vostès ara també o ha fet el Govern d'ara, vostè no, el Govern, el pressupost li donen, no és vostè lògicament, la quantia..., de 3 o 4 milions d'euros més, idò ens preocupa, ens preocupa perquè l'audiència pot ser que sigui relativa, però creim que és important i crec que a les compareixences, que vostè ja diu que vindrà, perquè així ho marca aquest parlament, ho veurem, però vull recordar que amb un pressupost que va davallar des de l'any 2011 quasi un 50% o un 40 i busques per cent l'audiència es va incrementar un 15% i crec que açò és important.

I també, i crec que no és el moment tal vegada avui de mirar cap enrere o seguir el mateix model, crec que no es tracta d'açò, però bé, aquelles coses que funcionaven tal vegada...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tadeo, vagi acabant, per favor.

EL SR. TADEO I FLORIT:

...-vaig acabant-, les hem de tenir en compte.

Després, dues o tres qüestions també molt concretes, que no són..., una concretament, no vull que se la prengui a nivell personal, faltaria més, perquè té el màxim respecte del nostre grup parlamentari com a professional, lògicament, però vostè sap que nosaltres vam criticar el fet que comparegués en alguna tertúlia o a qualcun programa tenint, entenem, el càrrec de director general en exclusivitat, açò va lligat al que nosaltres entenem el compromís ètic al qual vostè feia referència. M'agradaria que en fes una valoració per saber si és que nosaltres anam equivocats.

A partir d'aquí, també, vull demanar-li si té per temes de cobrir..., són dues preguntes, i amb açò acab, Sr. President, el tema de cobrir plantilla en el moment en què sigui necessari, si faran processos selectius, com faran aquest tema en concret. I també els criteris de contractació que duen a terme per tal de fer contractacions d'externalitzacions de distintes programes amb distintes empreses o productores.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Contesta el Sr. Director de l'ens públic per un temps de deu minuts... ara mateix.

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies, per la seva sinceritat i confiança, i pel suport, que li agraeix, i els comentaris que han fet i el respecte que tindrà a qualsevol opinió i al mateix criteri de no voler dir més que contestar i no entrar en el debat.

Jo parl com a director general elegit pel Parlament i em dec al Parlament i a la Comissió de Control, el que faci el Govern ho sé a través de la comunicació o veient IB3 Ràdio escoltant, més ben dit escoltant IB3 Ràdio i veient IB3 Televisió, i per la lògica comunicació que hi ha d'haver a un moment determinat.

Òbviament em dec a la legalitat i si diu el Govern i els grups parlamentaris que han de canviar la llei, es canviarà la llei, jo no ho sé què va passar abans, perquè la meua vida dins IB3 comença dia 10 de desembre, o 9 de desembre en què vaig ser elegit i dia 11 en què vaig prendre possessió efectiva i som responsable d'aleshores fins ara, però som responsable de la seva biografia. Jo ahir vaig demanar disculpes a una persona que va venir a explicar-me una història d'IB3 del passat, idò en nom d'IB3, jo que som ara aquí el responsable de la casa te deman disculpes i -no, no-, jo soc el responsable d'IB3 institucional, el que faci el Govern, perfecte, jo som seguidor del que passa.

Contest la darrera pregunta o a la darrera interpretació que vostè m'ha dit, sobre fets, jo no he estat a cap tertúlia, vaig ser citat per a una entrevista dia 9, crec recordar, de gener, el dia que començava el cas Nóos a Catalunya Ràdio, de Mònica Terribas que feia molt de temps que m'ho demanava, i li vaig dir: "en el moment que pugui sí parlaré i explicaré el projecte d'això". I aleshores ells varen fer un tuit en què deien: "El director d'IB3 TV a la tertúlia". Jo vaig ser a la primera pregunta que em va fer i a l'entrevista, sí, i em va donar peu a participar de la tertúlia, i dir: "no, ara me n'he d'anar a Son Bugadelles i me n'he d'anar després tot d'una a veure com comença l'operatiu de Nóos". Evidentment que sé quin és el meu compromís, el meu compromís -diguem- de fidelitat i d'un únic ingrés, i així és, tota quanta cosa he fet és gratis evidentment, però també li diré una cosa: mai en un dia, en una setmana, en seixanta-nou dies que fa que som a IB3 havien parlat arreu del món tant d'IB3, falsa modèstia, però és així.

Els mitjans de comunicació públics, privats, entrevistes, cites, referències, avui mateix emeten al programa *Dues Voltes* i als informatius una entrevista en exclusiva amb Miquel Barceló que el periodista Andreu Manresa, director general d'IB3, ha aconseguit, el Sr. Enric Gonyalons, segrestat dissortadament durant molts de mesos al Sàhara, va fer una entrevista per primera vegada on explicava la seva peripècia arreu del món a IB3, perquè el periodista Andreu Manresa ho va gestionar; els informatius d'IB3 Televisió han donat notícies en exclusiva abans que ningú, perquè jo, periodista, Andreu Manresa, els ho he dit, no diré quina. I tot allò que pugui fer

per poder ajudar..., però evidentment sé quina és la meua feina, gestor, administrador, representador, però..., vostès, els que m'han votat han votat un periodista, no han votat, ics, un administrador tancat i aïllat, aleshores jo tot allò que pugui, sí, però evidentment sé quina és la meua dedicació central i oberta, però no em puc abstreure, és a dir, el meu capital personal és la meua biografia, que és pública, d'acord?

Respecte a... amb tot el meu compromís ètic, és evident, i la meua transparència també, no he cobrat un duro mai per cap de les meves participacions externes, ni... -jo he publicat sis llibres, hi ha un llibre meu que està en procés d'edició des de fa un any i sortirà-, jo no participaré a cap acte que pugui vulnerar el meu compromís de ciutadà públic, comprometre aquest càrrec. Estiguin presents i si ho faig malament, diguin-m'ho.

Primera pregunta sobre l'obligació d'explicar l'homogeneïtat i la diversitat i la coherència de les Illes Balears. Miri, ma mare era eivissenca, jo som de Felanitx, he viscut pel món i visc a Palma, la primera cosa que vaig fer va ser anar a Menorca, a Formentera i a Eivissa i a veure la ràdio què és el lloc més petit, sempre he tingut una especial sensibilitat perquè la mirada sigui una mirada des d'un punt de vista d'àguila, que tothom sigui comprès i integrat i una de les frases que dic que les diferents deia: "la Radiotelevisió ha de ser viable i indubtable si és fidel mirall de la comunitat, un arxipèlag, un país o una entitat territorialment dispersa i fragmentada, és la realitat de les Illes Balears", òbviament ho diu la llei, cohesionar, homogeneïtzar o harmonitzar i defensar el seu... d'acord, ho farem.

Discurs polític. Bé, tot allò que és una opinió pública té un contingut polític, jo no som polític, de veres, procuraré no ser-ho pas mai, i els ho respect molt, però per garantir la independència i la capacitat professional de gestió al front de la casa.

Audiències. No val tot per l'audiència, evidentment hem de tenir audiències. Inversió, pressupost per tenir molta més audiència, hi va haver un any en què el pressupost d'IB3, a l'any 2010, va ser de 96.138.000 euros i aquell any es varen subsumir per part del Govern 169.000..., no, millor, estic..., costa dir-ho, 169 milions d'euros de deute. Al final una dècada d'IB3 fa una xifra de vertigen, aposta que quan t'asseus a aquest lloc i quan tens la responsabilitat de gestionar un ens públic amb la despesa que necessita per fer ràdio i televisió qualsevol precaució i qualsevol responsabilitat és poca.

Farem tot allò que sigui possible amb els doblers que ens donen. Estic d'acord amb vostè, la retallada en el pressupost de 4 milions de l'etapa anterior a aquest nou exercici és una retallada que afecta, no sols la producció exterior, sinó també la inversió, manteniment i especialment a la ràdio, que també ha estat -diguem- la germana petita que no ho serà pas mai.

No perillan les produccions exteriors, però sí que és cert que no són temps de fer sèries de tres-cents capítols, primer perquè no és la idea que tenim que es pot fer... a una televisió i a una ràdio en aquest moment, ni grans produccions de poder-hi invertir 150.000 euros en una pel·lícula i (...) tant de bo ho poguéssim fer, amb les nostres mesures serà més complicat.

Relacions amb la comunitat del sector audiovisual. M'he vist amb desenes i desenes de persones i empreses que tenien cites pendents i he anat a cercar-les perquè venguessin i explicassin la seva mirada i projecció i projecte. El director de la televisió ho ha fet, continuarà fent-ho, engrescam ja projectes i deix alguna cosa per prudència, perquè ho he de comunicar primer al Consell de Direcció, m'estim més guardar-ho fins al mes vinent per explicar-ho d'una manera concreta.

La indústria audiovisual, els creadors, els nous creadors, noves empreses i nous grups de gestadors, de creació de guions de ràdio, de programes, microprogrames de televisió, programes de llarga durada, tendran espai i cabuda en funció de les nostres possibilitats. Evidentment, vostè ho ha dit, Sr. Tadeo, és un terç o una quarta part del que hi havia. Les festes passades ja no menjarem les coques d'aleshores, però intentarem fer amb imaginació, ajustant-nos a la realitat, les coses que toca.

Modificació de la llei. És una decisió de la cambra, i és una iniciativa del Govern i una decisió de la cambra.

Les relacions amb les productores. Vaig anar (...) a una reunió amb l'Associació de productores audiovisuals, l'APAIB, i també hi havia un representant de l'Associació de cineastes. He tengut contactes individualment amb tots. Vaig tenir una intervenció davant 60 integrants, em sembla que eren, o manco, de distintes productores i vaig explicar quina era la filosofia general amb la qual afrontàvem, i la demanda d'informació que els traslladava i de projectes, és a dir, no hi haurà ni productores de la casa i de privilegi en el sentit d'aquesta tallada és meva, això m'ho enduc jo perquè és tradició, ni exclosos, és a dir, el joc serà obert per a tothom, i tant de bo puguem fer suports i produccions amb cines, històries i sèries, i ajudar a projectes de pel·lícules que estan naixent i que els productors tinguin projecció exterior. L'èxit d'IB3 serà també l'èxit de la seva producció exterior.

Miri, el periodista Andreu Manresa coneixia el delegat de la Generalitat de Catalunya a Lisboa perquè havia fet feina amb ell a Ràdio Nacional d'Espanya, i em va telefonar i em va dir: "Escolti, vosaltres no tendreu res de Ramon Llull?" "Sí, tenim una sèrie encarregada per l'equip anterior que s'està projectant." "No podríeu enviar una història de 3 minuts per explicar qui és Ramon Llull, mallorquí", en va dir, no?, i dic: "Sí, ho podeu fer". Idò a Lisboa, explicat amb els productes inicials de la sèrie de Ramon Llull que s'ha emès aquests dies, de sis capítols, i que ens demanen les escoles -avui al despatx hi havia DVD perquè les escoles volien saber qui era Ramon Llull, personatge simbòlic i històric d'aquesta terra des del segle XIII, i de tan lluminosa creació literària i ideològica del món-, va ser emès a la Universitat de Lisboa una càpsula feta i produïda des de Son Bugadelles per la productora amb la nostra direcció editorial, i la televisió portuguesa va tenir interès a emetre-ho, sense (...).

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sr. Manresa.

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Ja està.

EL SR. PRESIDENT:

En torn de rèplica té la paraula el Sr. Tadeo per un temps de cinc minuts.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Dues cosetes, només, m'han faltat, que només que faci una pinzellada, perquè a més quedarà registrat al *Diari de Sessions*, ja estarà. El tema de quina manera cobrir processos de selecció de personal en cas que n'hi hagi. I..., bé, l'altre ho ha comentat, que han contractat (...), que no deixariem ningú fora, però seria interessant també saber que hi pogués haver..., com..., a part que, clar, els programes han de ser programes que siguin..., que a l'equip de direcció entenc que li agradin i tal, exactament, però, bé, saber a veure el repartiment d'aquest pressupost que hi ha per a productores com es farà.

A partir d'aquí li he de dir que quan jo em referia a tertúlies també em referia en general a programes. Essent director general crec que també, quant al cas Nóos, per exemple, també va sortir a una televisió, i a vegades... D'acord que té la seva vessant periodística i professional, que la respectam, no hi entram, sota cap concepte no hi entraria, en el seu currículum ni en la seva feina feta, però bé, sí que pot ser xocant a uns ens públic determinades declaracions en temes judicials, no en aquest concret o en coses futures que hi pogués haver, jo tampoc no parlava d'un tema concret sinó d'una manera per l'ètica aquesta que vostè comentava.

I amb dues coses o tres coses acab. Primer li vull dir que la primera és que reclamava suport i crítica; tindrà el suport en tot allò que considerem a la nostra formació parlamentària que estigui ben fet, i tindrà la crítica també, lògicament, com crec que ha de ser, crítica que intentarem que sigui constructiva, en allò que no ens agradi, i una vegada al mes pràcticament compareixerà en aquesta cambra perquè això sigui així. I dues consideracions que crec que són importants en aquest marge general que hem dit abans del que ha de ser la televisió pública, la cohesió i la vertebració com a comunitat autònoma, jo crec que és fonamental; i el tema de les audiències, que no li dona la importància que un altre li pugui donar, també és respectable, no diré que no, però com més gent vegi la televisió i escolti la nostra ràdio més arriba aquesta possible, per exemple, cohesió i vertebració territorial.

A partir d'aquí li vull tornar a agrair -amb açò acab- la seva presència avui aquí, com també a la directora de televisió, al director de la ràdio i a la gerent de l'ens públic. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Té la paraula el Sr. Manresa en torn de contrarèplica per un temps de cinc minuts.

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies, Sr. President. I, Sr. Tadeo, de bell nou el meu agraïment i l'agraïment de tot l'equip a la seva complicitat i explicació i crítica, i evidentment critiqui'ns perquè ens esperonarà a no desviar-nos.

M'he deixat els processos de selecció, efectivament. Afortunadament si poguéssim fer processos de selecció de personal voldria dir que tendríem partida pressupostària corresponent a la funció pública i el pressupost no ens posaria objectes de trava per poder contractar. L'ens públic IB3 Televisió no té cap capacitat en aquests moments de contractar ningú més perquè està sotmès a una austeritat domèstica; no diré militar perquè no m'agrada, ni guerra, ni bèl·lica tampoc, perquè no m'agrada l'expressió; una austeritat de família, domèstica. No podem contractar ningú més que suplir les baixes, i després les empreses contractades, les empreses contractistes d'informatius, de tècnica, de suport, tenen el seu règim també ajustat als pressuposts, també retallats en el passat, com sabem molt bé.

L'audiència. Evidentment que és necessari tenir el pols de l'audiència, però no obriré un debat nou, però en parlarem en el futur. 220 audímetres per una població d'1.200.000 persones marquen el pols de la realitat? Vostès estan segurs? Jo li diria, si m'ho permet el president, qui va veure o va sentir ahir en algun moment IB3, i segur que sortirà més del 8, 5, 4, 19, 17% que ens donen els audímetres. IB3... facin això, quan diuen "IB3 no la veuen"; no, a les illes menors que la poden sentir amb raó distant; efectivament no ha de ser una televisió mallorquina, pagesa, de menjars i de Serra de Tramuntana, just, ni tampoc metropolitana, ha de ser una televisió com una espècie de *cinemascope*, que ho vegi tot. I una ràdio també, la ràdio és més fàcil perquè connectes. Els audímetres estan en qüestió; avui en dia la gent penja una cosa a la xarxa i immediatament té, jo què sé, 50, 60 inputs de referència de gent que ho vol veure, que ho veu a distància, que ho veu des de Toronto, que hi ha un senyor que ens segueix des de Toronto, o un altre des d'Austràlia. Això ho hem de cercar, tota aquesta gent no té un còmput, o que ho veuen i ho miren.

Miri, ahir vespre a les 10,30, mentre acabava d'escriure la meva intervenció a ca nostra, vaig penjar un anunci d'un tuit que havia fet el director de la televisió i un altre que havien fet al programa *Dues voltes* per anunciar l'entrevista avui horabaixa -perdonau-me el meu "felanitxerisme" en aquest cas- a Miquel Barceló. Immediatament vaig veure com ploïen a la xarxa els *like*, "m'agrada, ho veuré", ho saben, és a dir, comunicaven, i en menys de mitja hora hi havia 60 enllaços a la meva sola plana, és a dir, entre els meus seguidors. Clar, en això com a mínim cream expectativa. Una notícia que rodi, això serà el futur, és a dir, tendrem l'audiència quan puguem fer històries que es diuen virals, que s'escampen ràpidament a través de la xarxa, i no just la persona que ens vegi a Alaior, asseguda davant la cuina, donant-li la companyia i la tranquil·litat i la informació del temps, que és tan important, del temps de vent o de fred que (...). L'audiència està, diguem-ne, dispersa a racons que no tenim registrats. Ho intentarem fer.

Premsa i tertúlies. Dic: no han parlat mai tant d'IB3, i cada una de les vegades que vaig parlar vaig dir "jo som el director general d'IB3; en aquest moment vos explico que IB3 transmet en directe el cas Nòos", d'acord, i jo no tenc per què amagar-me, és públic; vaig parlar a Cuatro, a la Sexta, que ho tenien enregistrat d'abans que jo fos director, ja ho teníem concertat, i a BTv. A cada una d'elles, i podem anar als arxius i els ho puc facilitar, vaig parlar d'IB3 i vaig remetre'ls a la nostra audiència, vaig fer el que en diuen col·loquialment "pedrojotisme", és a dir, que tu vas a un mitjà i expliques el teu per endur-te'n-el cap allà, i així, per exemple, entre altres coses, *La Vanguardia*, que és un mitjà amb què nosaltres no tenim cap comunicació ni empresarial, ni comunicació territorial directa, va fer un elogi de la cobertura, no per això, però perquè sabien que existia, de la cobertura d'IB3 Televisió, i a mi m'han demanat que anàs a molts altres programes, i per prudència, cautela i (...) he dit que no.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sr. Manresa.

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Ja està. No?, hi ha alguna altra cosa més? La cohesió està explicada, allò de les tertúlies, programes, no deixar ningú fora.

D'acord. La selecció de programes serà feta amb criteris obvis de transparència, de participació, de ponderació, del mèrit de la proposta, de la capacitat del tècnic i de la novetat. Venint cap aquí m'han explicat que hem vist ja un projecte d'un programa que és de gent de nova fornada, i han fet un prospecte, un projecte i un programa zero fantàstic. Molt bé, no sabem qui són; hem mirat el seu programa, el seu projecte i el seu projecte, i així funcionarem.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa. Ara per part del Grup Parlamentari Podem Illes Balears intervén l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo, per un temps de deu minuts.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Manresa, per la seva compareixença i benvinguts a ca seva tant vostè com la resta del seu equip.

Primer de tot crec que és d'agrair també l'estil del seu discurs, la profunditat també del seu contingut, i crec que també li hauríem de donar l'enhorabona per la seva valentia de posar els seus coneixements, la seva biografia, al servei públic d'aquest canal, i crec que com a periodista, ciutadà, donar aquesta passa a ser gestor d'un servei públic crec que és una cosa que dona molt de valor també a la nostra televisió autonòmica. Crec que estam en un nou temps, efectivament, i crec que la construcció d'aquest nou projecte col·lectiu necessita gent amb talent, que consideram que molt de temps

havia estat abandonat pels polítics, pels partits polítics, i consideram que ara aquest talent, com és el seu, s'ha de posar al servei del benefici social comú. Per tant totes aquestes crítiques, que podem entendre, consideram que en aquest cas són molt beneficioses per al nostre canal, i que els seus contactes, aquesta entrevista amb Miquel Barceló o la de Gonyalons, efectivament donen molta credibilitat al nostre canal, que crec que era molt necessari.

A partir d'aquí, bé, crec que tots dos sabem que en aquesta professió és indissoluble la vida personal, la nostra biografia, de la professió, amb la qual cosa intentar separar ambdues qüestions crec que és una tasca ja no titànica sinó completament impossible, almenys per a aquells que ho vivim amb passió.

Crec que també torna a aquesta cambra un discurs de sentit comú, que consideràvem que s'havia perdut no només l'anterior legislatura, sinó probablement des de la gènesi, des del naixement d'IB3. Com vostè ha dit tot és explicable, però per molta gent era totalment inexplicable el que havia passat amb aquest canal, almenys fins al dia d'avui, i esperem que aquesta inèrcia es pugui revertir. Ja ho he dit diverses vegades, jo venc del món audiovisual i ja vivia aquí abans que es creàs IB3; hi havia unes expectatives generades per la creació d'IB3 que totes es van enfonsar, amb la qual cosa sí que amb aquest renaixement esperam que referents com eren en aquella època BBC o TV3, per la seva credibilitat, no perquè fossin catalans o perquè fossin anglesos, sinó perquè eren canals que havien creat una audiència a partir d'una credibilitat, i crec que això és bàsic que es pugui..., no recuperar sinó que es pugui crear ara a IB3.

Fonamental també -ho ha deixat per al final- és IB3 Ràdio, que ha estat la germana petita de tota aquesta història, i que crec que aquesta integració, que entenc pel que ha dit, que volen crear és fonamental. No hi hauria d'haver hagut la separació, sinó que ara tothom escolta o veu els continguts audiovisuals d'una manera integral, amb la qual cosa IB3 Ràdio evidentment hauria de tenir molt més protagonisme.

Sí que hi ha una qüestió que ens preocupa, que és que les paraules quedin en un no-res, que s'han sentit, o jo he sentit com a ciutadà a vegades discursos també grandiloqüents en aquesta cambra en parlar de la independència de la televisió, de la seva veracitat, de la seva pluralitat, i crec que mai no han assolit les expectatives generades. Per tant esperam que les paraules es puguin convertir en fets per tal de no decebre els contribuents, que són els vertaders propietaris d'aquest canal. Sabem que s'han malbaratat molts de doblers; si miram el pressupost que ha tingut aquest canal des del seu naixement fins ara i l'audiència que ha tingut, i entenc la preocupació del Sr. Tadeo, mai no han estat unes audiències gaire elevades, però sobretot mai no ha estat un referent d'aquesta comunitat. Amb el pressupost amb què vostès compten a partir d'ara entenc que les dificultats seran enormes, però entenc que tampoc no serà..., diguéssim que tampoc no consider que es pugui enfonsar gaire l'audiència perquè mai no ha estat gaire elevada, amb la qual cosa entenc la seva perspectiva que l'audiència no sigui el termòmetre de l'amor de la població cap a IB3, sinó que s'ha de mesurar en altres termes, que podrà considerar el Partit Popular que evidentment hi ha d'haver una

certa rendibilitat social perquè és un servei públic, per la qual cosa ha complir amb aquest caràcter de servei públic.

Ha comentat diverses qüestions que també són interessant, i és que els protagonistes no han de ser els polítics, i evidentment crec que la ciutadania no ho demana, que els protagonistes d'un servei públic siguin els polítics, com no demanaria que siguin els protagonistes del servei públic d'educació o de sanitat, sinó que hi ha d'haver altres elements. Crec que la societat també ens demana un punt de transgressió i d'humor que probablement mai no han existit tampoc d'una manera..., no hi ha hagut gaire consciència que això havia d'existir també a IB3, amb respecte, per suposat, però acompanyant també els nous temps.

També agraeix que digui que hi ha d'haver conflicte a IB3, que s'ha de destacar, quan hi hagi un conflicte lògicament s'ha de ressaltar, i no com passava abans, que no se'n volia parlar, d'aquests conflictes socials que hi podia haver, i IB3 ha de complir amb aquesta..., ha de ser l'altaveu d'aquests conflictes.

Sí que ens preocupa, i vostè ho ha dit però esperem que no sigui una declaració d'intencions, que ha de ser el trampolí de la creativitat illenca, és una necessitat, per part no només del sector audiovisual sinó sobretot de tot el sector cultural, i sí que m'agradaria que pogués comentar les trobades que hagi pogut tenir amb tot el sector cultural, que consideram que també ha de ser un motor de creació de riquesa per a aquesta comunitat. No ha de ser simplement un sector que sigui subvencionat, sinó que sobretot entenem que IB3 també ha de mirar, com va fer TV3, com va fer TV5 a França, ha de crear els lligams amb altres televisions perquè efectivament la producció balear arribi més enllà i també poder obtenir un retorn d'aquests productes de qualitat que tinguin aquesta capacitat de sortir de les nostres fronteres.

Important també és la capacitat d'atracció d'oients i d'espectadors, ho dèiem abans; sí que consideram que malgrat l'audiència no sigui aquest termòmetre de la qualitat, sí que hi ha d'haver aquest esforç d'atracció, de mantenir els oients, els espectadors que hi ha ara, per suposat, crec que s'ha de mirar per a tothom, que totes les franges d'edat han d'estar informades i han de ser cobertes, però també s'ha de tenir la capacitat d'atraure gent que havia abandonat ja no IB3 Televisió, sinó probablement la informació que venia des del servei públic. I aquí tornam una altra vegada a la credibilitat i a la capacitat per crear aquesta atracció i això passa, per suposat, per espectacularitzar, perquè la televisió és un mitjà que és espectacle indubtablement, que és entreteniment i s'han de crear continguts profunds, però també d'una manera que sigui atractiva.

Diverses qüestions que sí li volíem fer i són, a partir d'aquest minvant pressupost, voldríem saber quines dificultats considera que hi podria haver perquè...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Jarabo per favor.

EL SR. JARABO I VICENTE:

... -sí acab-, pugui complir el seu servei públic. Sí que ens preocupa també aquesta cohesió territorial que també esmentava abans, sabem que la resta d'illes miren IB3 Televisió, si és que la miren, com una televisió autonòmica de Mallorca, la qual cosa sí que m'agradaria que ens poguéssiu detallar què pensa fer per modificar aquesta percepció.

I després també, per acabar, quin paper hauria de jugar la ficció dins aquest canal, sabent les dificultats econòmiques. I bé, insistim en quines serien aquestes sinèrgies que hi hauria d'haver amb les diferents arts escèniques dins els programes d'IB3.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Contesta el Sr. Director de l'ens general per un temps de deu minuts.

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies també, vostè que és d'aquest negoci del sector audiovisual i també salut a un director general anterior que hi va haver, el Sr. Antonio Gómez, que també era present a la sala, que també era d'aquest món i forma part de la biografia d'IB3 Televisió, no m'hi havia fixat. Moltes gràcies.

La complicitat és un compromís afegit, és a dir, no és dir, perfecte, aquí barra ampla i podem fer el que vulguem; és a dir, aquella gent que sintonitza i que ha donat suport inicial, i també agraesc als que no el varen donar, es varen abstenir i han fet la concessió, és un compromís encara més d'exigència i per accentuar la independència i perquè la credibilitat no quedi en qüestió de cap de les maneres.

Vostè ha fet una ressenya crítica comentada de la meua intervenció i d'alguns dels criteris generals que he explicat. Evidentment això és una presentació. Estic d'acord, l'audiència és necessària, perquè no hi ha res pitjor que tenir una televisió, una ràdio sense... que sigui una pedra, que seria un desgavell descomunal que aquesta cosa fos així, és a dir, seria un fracàs públic, institucional, autonòmic, que no arribéssim a tenir l'audiència que toca.

Ara, totes les televisions autonòmiques, de les quals tenim referència, les televisions públiques en aquest món d'una audiència fragmentada amb els nous nadius digitals joves, tenen una davallada d'audiència. És a dir, la pugna..., ja no hi haurà audiència del 25%, del 75% que hi havia abans, quan hi havia una, dues, tres, quatre, vuit cadenes. No, ara hi ha multitud de pantalles, per tant hem de cercar amb els doblers que tenim, amb el múscul creatiu i amb la plantilla que hi ha, arribar a mantenir i ampliar l'actual audiència i multiplicar-la pels llocs perifèrics.

També multiplicarem l'audiència mentre a la ràdio i a la televisió puguem fer, com vostè deia al final, informació

interinsular real, ni metropolitana, ni palmesana, ni capitalina; tot allò que passa a qualsevol indret de les Illes Balears i del món ens és propi i ho hem de saber i ho hem de sentir i escoltar. I no perquè caigui un arbre, que no caigui, o el que sigui, o es forada un cotxe a l'autopista devora Lluçmajor, és molt més notícia que passi una cosa important a un indret llunyà del centre emissor. És a dir, tot és important, evidentment l'esforç de desplegament informatiu està retallat i escapçat pel passat descomunal de retallada i de despesa feta que hi va haver. És a dir, jo un dia explicaré quin és el cost que he tengut, vostès ho saben, a més són pressuposts públics liquidats d'IB3, hem de fer-ho que no ens caigui la cara de vergonya amb la gestió dels doblers públics, és a dir, que sigui rendible i que hi hagi audiència i que arreu en tinguin complicitat i utilitat del servei públic.

Menorca, Eivissa i Formentera tenen els seus centres escapçats, ben igual que a Mallorca i la ràdio, però estan més escapçats perquè amb aquella idea de què com que és enfora, no ho tenim avinent. I el centre de producció i emissió d'informatius de ràdio i televisió del polígon de Maó està mig buit, perquè hi falta gent. A Formentera són dues persones i el centre està mig buit. A Eivissa a Sant Rafael hi ha redols mig buits. Per què? Perquè es va créixer, dit així, és a dir, els temps ho manaven i l'estil dels governants d'aleshores també, perquè s'havia de fer una gran piràmide. Aleshores aquells temps no tornaran, ara les coses són molt més ajustades i avui en dia qualsevol mitjà de comunicació que es creï a la xarxa, amb paper o audiovisual, es fa d'una manera molt més dinàmica, eficaç i que doni capacitat de generar feina a molta més gent, és a dir, interna i externa.

Què em varen dir les productores? Home, les productores varen expressar la seva preocupació pel que havia passat en el passat, per què s'havia retallat tant i un sentiment de preocupació del que passaria en el futur. Jo els vaig dir, no hi haurà de cap de les maneres, vetats ni privilegiats, ni gent de la casa; no hi haurà la tortada que hi havia abans, perquè no hi ha possibilitats econòmiques, però donarem tot el joc que sigui possible. I els vaig convidar i els convidat poc a poc que tinguin, en la mesura que puguin, capacitat de crear sinèrgies amb altra gent i que nosaltres sempre serem un *partner*, un soci protector adequat per sortir fora.

Hi ha en aquest moment un projecte de creació d'una sèrie sobre Ramon Llull, que des de fa mesos i des de l'etapa anterior, generen el laboratori LADAT de la Universitat, a la qual nosaltres hi participam. Jo directament vaig parlar amb el president de la Corporació Catalana de Radiotelevisió, perquè Ramon Llull, òbviament inicialment anava aquí, però perquè arribi a la televisió francesa i a la televisió portuguesa i on sigui i que tenen interès en saber-ho i que hi ha altres entitats. Hi ha una producció d'una història audiovisual de ficció llarga sobre en Ramon Llull, que ha vengut una productora de Barcelona, a explicar una cosa que volen fer també en combinació amb altres televisions. I en la mesura de la nostra petitesa i del que sigui, participarem.

Però després hi ha multitud de projectes, idees i propostes, nascudes de la xarxa de productors, directors de cine, nous productors i nous creadors. Hi haurà una iniciativa que anunciarem en pocs dies, quan ho hàgim pogut comunicar al

consell de direcció, que serà una novetat quant a format i quant a propostes sobre els temes de ficció i de creació, que serà una embranzida i una polarització de l'audiència i també dels creadors i dels nous creadors i de les productores habituals.

Credibilitat és això, gran clau, que ens creguin. Allò de "has vist IB?" "has sentit el que ha dit la ràdio?". Que cada hora la gent tenguí intenció de posar en marxa la ràdio o treure el telèfon i escoltar-ho. Que a les 2 de l'horabaixa, a les vuit i mitja del vespre o quan sigui que puguem multiplicar la nostra (...) informatiu hi estiguin, que vulguin veure els documentals, les sèries, reportatges. És a dir, que ho considerin necessari, que sigui seva i que es rompi aquesta inèrcia de què, efectivament, hi havia gent que estava incòmode, gent que li agradava molt i gent que estava incòmode. Cadascú és obligat, just era obligat veure una televisió quan no n'hi havia d'altra, ara n'hi ha moltes. Nosaltres intentarem que ens mirin molt més, per sobretot això, per tenir rendibilitat social i credibilitat també.

Referents, els referents clar, vostè ha citat TV3 inicial i la BBC. Òbviament, això seria el model de gestió, d'independència als inicis d'IB3, de TV3, m'agrada la confusió, abans no deia aquesta confusió; va ser una televisió modèlica, que se la varen mirar molt i era una televisió feta amb un model americà i per americans. Els sistemes informàtics que hi ha a la casa són d'allà. La BBC..., tant de bo, o la Radiotelevisió Francesa, o la televisió pública americana, d'Estats Units, que és un altre model.

El discurs. Efectivament, jo he fet un discurs, perquè clar, jo no volia llegir la llei, ni llegir-los l'escaleta de programes, ni llegir-los la graella, ni fer un relat de projectes, ni sortides d'unitats mòbils, ja arribarà el moment. Però volia fer, diguem, una espècie de declaració d'intencions i línies del primer programa. Em sap greu, intentaré no decebre, no decebrem i sobretot, ens alertin i ens avisin.

La ràdio. La ràdio no serà la germana petita de cap de les maneres. Jo inicialment vaig fer feina per seqüència, estudiant diari de paper, diari el temps del plom, cap de premsa, ràdio, televisió, diari de paper. O sigui, jo som un multimèdia i som un nadiu de les xarxes socials prou competent. O sigui que sintonia total amb la ràdio i protecció.

Que siguem un referent. Efectivament, transgressió i humor, ho provarem. Ja sap que és un àmbit en el qual s'ha de ser intel·ligent, educat i lliure. I efectivament, el termòmetre de la independència seria la capacitat de fer un programa d'humor i de transgressió sense crear mosteles. Però evidentment el sarcasme és a la història de la llibertat d'expressió des de fa tres-cents anys i molt més.

Els conflictes. Hem de parlar del que passa i donar les veus i ser -diguem- el termòmetre de la realitat, la territorialitat, l'homogeneïtzació o expressió de la diversitat illenca, compromís essencial, sempre ho dic i ho tornaré repetir: no som una televisió de Palma, seria un fracàs si ho fóssim. Sí, també és vera que a Palma hi ha la meitat de la població i les institucions, però no és just per això, és a dir, si no hem de ser una televisió governamental ni de polítics, hem de parlar del que passa, del que esdevé per tot.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Manresa, per favor.

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Ja està.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa. Té la paraula el Sr. Jarabo per un temps de cinc minuts.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Sí, intentaré no esgotar els cinc minuts, bé, simplement vull agrair les seves paraules.

I una altra qüestió que també ens ha... o m'ha agradat, que és aquest concepte de domini públic, i els que hem treballat un poc amb llicències de Creative Commons i altres, crec que consideram que aquesta hauria de ser la línia, lògicament, com vostè ha dit, preservant els drets d'autor i aquesta legalitat, però sí que seria lògic que tot el que sigui pagat pel contribuent lògicament es posi a la realitat pública i al domini públic i de manera el més immediata possible. És curiós que els Estats Units vagin molt més avançats en aquest sentit que nosaltres, no?, i crec que aquí sí que podríem d'alguna manera anar al capdavant d'altres televisions públiques, hi ha intents, però consideram que ara es donen les circumstàncies aquí com per ser referents també en això, perquè és cap aquí que consideram que la societat també camina.

També un suggeriment i és que el català no sigui motiu de controvèrsia, no? No sé si vostè també ho ha dit amb paraules semblants, però sí que ho hauríem d'evitar i que el sentit comú també torni a la televisió pública en aquest sentit.

Consideram que, efectivament, IB3 ha de ser un mitjà referent més enllà del nostre territori, i tenc la sensació que en pocs mesos s'ha començat a parlar més enllà d'aquí i crec que això ho hem de tenir clar també, que no només tenim com a possibles espectadors o oients la població balear, sinó que realment ara els mitjans ens permeten que sigui el món sencer el que sigui el nostre públic potencial.

I no ho dubti, nosaltres els deixarem fer feina, tant a vostè com a tot el seu equip, no tenguin cap dubte que gaudirem de la seva emergent independència. I també els demanam que, lògicament, com la societat ha fet, crec que haurien de cridar i han de cridar quan sentin que la seva independència està essent envaïda.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula el Sr. Manresa per un temps de cinc minuts.

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

No passi ànsia que no... seré refractari a qualsevol impertinent intervenció, i en aquests seixanta-nou dies d'exercici no he tengut cap travelada, i si passa, ho diré i al primer a qui ho diré serà a l'autor de la intervenció, però evidentment no entrarem al joc de la contrarèplica pública de qualsevol, però si de dir-ho, dic contrarèplica pública al debat polític o periodístic sobre IB3, però no hi haurà influència, és a dir, ningú no dirà: jo vull sortir, em toca perquè vull i ho deman; no, sinó quan sigui notícia i sigui d'interès.

Gràcies també per una cosa que vostè ha dit, el meu compromís personal i el meu compromís professional, efectivament, avui de matí quan sortia amb el meu cotxe del garatge, m'ha aturat un senyor i em diu, i m'ha dit una expressió, així a la mallorquina: "per què... tan bé com vivies i tan bé com estaves per què t'has ficat en aquest embolic?" Idò perquè tu t'interessis pel que jo estic fent. I diu: "No, jo la mir ara". Doncs, molt bé, i això m'ho diu sovint més gent, idò, jo vull intentar com a mínim si... l'exemple que jo li dic, si un home que té seixanta anys, que fa quaranta anys que fa periodisme, que no té cap necessitat d'embolicar-se en històries ni de protagonisme ni..., ho faig per compromís periodístic, en nom dels meus companys que estudiaven periodisme i pensaven o al sindicat de periodisme que pensàvem que hi podria haver un mitjà de comunicació públic, modern, independent, autonòmic, i les noves generacions que volen ser digitals i que volen ser clàssics, per això ho he fet i he acceptat el repte que m'han proposat, des de l'aprovació i des de la majoria, per ser un servidor públic. O sigui que gràcies als que ho entenen i excuso als que em tenen menys temps a la seva disposició, companys i família. Però és un compromís acceptat públicament i no és un compromís al qual m'hagin dut fermat.

A nivell territorial, tenim una possibilitat per expressar la interterritorialitat o disposició territorial, no tenim desconnexions possibles a la televisió a Menorca, a Eivissa i a Formentera per una qüestió d'assignació de freqüències del múltiple territorial que va passar, intentaríem a través del Govern, que el Govern ho té previst, fer alguna cosa, però desconnexions territorials per informar de la televisió, és a dir, de cada illa a la televisió no hi ha possibilitat tècnica a l'ens, hi pot haver algun argument de recerca, també tendríem alguna dificultat material del dispositiu tècnic que hi havia, el que hi ha i humà.

A la ràdio ja hem començat, és a dir, les desconnexions territorials de bell nou que hi havia i simbòlicament feim una cosa que és la descentralització de la producció, des de qualsevol lloc del món poden fer programes d'interès a les Illes Balears i des d'Eivissa fan dos programes diaris a la ràdio i des de Menorca en fan un altre, un d'ells es diu *L'Últim vol a Formentera* i l'altre es diu *Nura* i l'altre es diu *Els entusiastes*, que s'emeten des de Mallorca. Són programes fets de bell nou, amb contingut de programació cultural, social, històric patrimonial i d'actualitat que es fa a la ràdio, diguem, perquè sigui una ràdio que es vegi, que se senti, és a dir, que no està fet... que no just des de Palma poden explicar i cadascú ho explica per als oients de les Illes Balears i per al món que ho

escolta per internet, i això és una decisió de vocació que agraeix als meus companys, na Mar Cerezález, en Joan Carles Martorell i na Marga Cardona que són aquí com els càrrec que expressen els nous temps i nou estil que s'implantarà amb mi en aquesta casa, però com a servei públic per rompre inèrcies i per demostrar sense que siguem més fantàstics que ningú, que les coses es poden fer d'una altra manera. I serem, diguem, illencs, balears diu la denominació, m'agrada més dir illenc, però és una qüestió privada que no té importància, és a dir, ho farem així.

El català no serà problema i no serà un conflicte com no ho és al comú dels humans, el català o el felanitxer o el gironí, que hi ha molts de....

Creative Commons, evidentment, és a dir, allò que és públic, que s'ha pagat amb els doblers públics intentarem que sigui d'ús, és a dir que et diguin: jo vull veure aquest documental que no vaig poder veure ahir vespre, el tornaré veure?, sí, o "m'agrada molt (...), estarà penjat?", sempre i quan arribem a un pacte obvi d'adquisició dels drets que adquireixin també la difusió global, no... amb els doblers que s'han gastat en onze anys de creació de ficció, documentals i informatius a la casa hi ha un gran arxiu que amb la reforma del sistema informàtic o amb la implementació de nova càrrega de hardware al sistema informàtic, en podem disposar i intentarem que sigui més obert. I sobretot que IB3 sigui també un referent extern, és a dir, ja hem tengut propostes d'un senyor, d'una televisió alemanya que volia entrar en contacte amb nosaltres, ahir va venir una senyora que parla sis idiomes que fa un programa per a televisió per la xarxa, i també..., és a dir, obrir-nos a allò que és local, és local...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant per favor, Sr. Manresa.

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Ara per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca intervé l'Hble. Diputada Sra. Margalida Capellà, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Gràcies, president. Substitueix el diputat David Abril.

Benvingut al Parlament, Sr. Manresa, benvinguts els membres dels seu equip, gràcies per oferir-se a comparèixer a aquesta cambra. Jo li volia dir, en primer lloc, que m'ha agradat molt escoltar el seu discurs, un discurs polític, crec que vostè està en un càrrec en el qual li demanam que faci política, una política audiovisual i una política pública de comunicació i per tant, el seu discurs pens que ha de ser tècnic, per descomptat, però també polític, i això li ho agraeix. I li agraeix també perquè vostè no només transmet professionalitat, sinó

entusiasme, i jo crec que fa falta als càrrecs perquè per a molts és una càrrega, aleshores entenc que per a vostè pot ser que també ho pugui ser en el moment en què ha acceptat aquest càrrec, i la veritat s'agraeix l'entusiasme que transmet amb el seu discurs.

M'ha agradat molt escoltar-lo parlar de rendibilitat social, vinculat a la noció de servei públic, transparència, qualitat, pluralitat, paritat, que també fa falta, democràcia, independència; ha parlat vostè del català sense coverbos, m'ha agradat molt, i li agraeisc la sinceritat i la claredat amb la qual s'ha manifestat en aquest sentit. Però especialment li agraeisc que hagi parlat de la concepció que vostè vol impulsar dels telespectadors i dels oients d'IB3 com a persones cultes, intel·ligents i amb criteri, perquè pens que en els últims anys un dels problemes d'IB3, un, ha estat que s'ha menyspreat la intel·ligència de la ciutadania oferint continguts populistes manipulats, antiquats i de consum. O jo diria més aviat de baix consum.

Ha parlat vostè de recuperar la confiança de la ciutadania com a un dels seus objectius, perquè la ciutadania senti la televisió seva i se'n senti orgullosa. Crec que és vera, crec que hi ha molta de gent que no se'n sentia orgullosa, sinó que més aviat se sentia ofesa, ofesa perquè IB3 havia de ser una cadena pública que havia d'oferir continguts de qualitat des de la pluralitat, des de la independència, des del rigor i també des del compromís amb la llengua catalana. Això no ha estat així mai, i la veritat és que en els últims anys havia anat degenerant moltíssim.

I miri, personalment, és per això que a casa nostra no tenim televisió ni hem vist IB3 ni Televisió Espanyola des de fa quatre anys. Jo li agrairia que es marcàs també com a objectiu i com a repte que a finals d'any totes aquelles persones que hem deixat de veure i escoltar IB3, aleshores, d'aquí un any, a final d'any, la considerem tan imprescindible, tan necessària, tan nostra que ens comprem fins i tot una televisió. Jo quan la tenguí l'avisaré i fins i tot faré un tuit perquè voldria recordar que tenc infants i mantenir-se sense televisió quatre anys ja ha estat una qüestió de dignitat.

M'interessa també aquesta aposta que vostè ha explicat pel contingut multimèdia, consideram que és fonamental, és una qüestió de present, de futur, no podem quedar en el segle XX, però a més m'ha interessat especialment quan ha parlat que s'aposta pel contingut multimèdia i en català. Creim que el català, la nostra llengua, és el que ens diferencia d'altres i el que justifica que tinguem una televisió pròpia.

Li volia fer una pregunta que està relacionada amb Televisió de Mallorca. Vostè ha parlat de produccions audiovisuals pagades amb diners públics i voldria saber si s'han plantejat recuperar produccions audiovisuals de Televisió de Mallorca, pens, per exemple, en la sèrie *Memòria i oblit*, que tenia molt bona qualitat i va ser una eina molt bona de sensibilització i d'informació del que va passar aquí durant la Guerra Civil i la dictadura, i m'agradaria saber si és possible recuperar totes aquestes produccions per tal que continuïn fent un servei públic.

I per acabar, no li faré més preguntes, li volia dir també que m'ha agradat molt que vostè diguís que vol passar pàgina, pens que s'ha fet massa renou. Vostè ha parlat també com d'un projecte de futur, que IB3 sigui inqüestionable a partir d'ara, jo crec que tots hauríem de fer aquest esforç perquè crec que s'ha parlat massa d'IB3. Esper no sentir-ne parlar més, si no és perquè a partir d'ara l'escoltem, la mirem i perquè vostè pugui comparèixer aquí, normalment, i donar explicacions tècniques i parlar de futur, més de futur que no de passat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Capellà. Té la paraula el Sr. Manresa, per un temps de deu minuts.

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies, diputada Capellà, per la seva complicitat i veïnatge. Em permet el president una llicència audiovisual? No importa tenir televisió, n'hi ha prou a tenir un mòbil, té una aplicació i ara els informatius d'IB3 Televisió de les dues. És a dir, miri, ho farem bé perquè la gent tenguí ganes, i ara surt una presidenta del Parlament d'un temps que surt de la presó per anar..., és a dir, els nou temps són això, és a dir, saber què va passar, no repetir-ho i tampoc no haver-ne de fer sempre polèmica. No sabia que sortís això, evidentment, en aquest moment.

(Se sent una veu de fons enregistrada i intel·ligible)

Hi ha so, evidentment també es veu amb so. Però, què dic? Que es pot veure la televisió i no tenir un aparell. Vaig anar a un lloc, a una reunió privada diumenge migdia, vaig arribar i vaig veure la televisió tapada amb un domàs, i vaig dir: això que ho has fet aposta? I diu, no, és que no en teníem, però n'hem comprada una de nova i perquè no hi pegui pols abans de connectar-la la tenim aquí, ara la miram. I una de les persones que va arribar em va veure arribar d'enfora i eh!, eh! I em va mostrar també el seu mòbil amb l'App, i em diu, la miram, a casa nostra encara no l'hem connectada una altra vegada, perquè connectam. Hi ha gent que ho té com una espècie de... efectivament, és a dir, jo he de reconèixer, dissortadament, que hi havia gent que feia bandera, o *blasón*, que diuen en castellà, de no tenir sintonitzada IB3 Televisió o que no volien sentir IB3 Ràdio. Jo alguna vegada la sentia per obligació professionals, ho dic així.

Vull que en el futur no sigui notícia que hi hagi històries conflictives tenses i desagradables, és a dir, que siguem moderns, oberts, que agradi a tothom en la mesura de les possibilitats, perquè sigui una televisió que no sigui una televisió de combat sinó que sigui una televisió sensible perquè, com vostè diu, jo sempre he dit com a inspiració inicial amb la gent que m'he reunit de la casa, que l'oient i l'espectador és un ciutadà intel·ligent i lliure i que no menja pedra ni farratge, i qualsevol cosa no li poden servir sinó que sempre hem de mirar-lo amb un respecte d'entrada i de consideració.

Una de les coses que m'ha implicat a mi amb aquesta història és rescatar la memòria d'una televisió tancada i una televisió desapareguda amb cents treballadors al carrer i un arxiu històric de ràdio i televisió segrestat a un concurs de creditors. En la mesura que sigui possible i en la mesura que arribem als acords que hi hagi, nosaltres serem sensibles a gestionar el fons audiovisual d'aquesta ràdio i televisió que es troba en concurs de creditors i sotmès a una venda en bloc. Hem fet, hem mirat i hem fet greu, ara en aquest moment no el podem comprar, però hi ha una institució interessada i nosaltres... institució pública interessada, i nosaltres arribaríem a una espècie de conveni.

Sí, vaig prendre i vaig demanar ja tot d'una que fessin les gestions oportunes per emetre *Memòria i oblit* a Mallorca perquè durant onze anys no se'n va parlar, onze anys, eh!, és a dir, que en tot el temps que passàs d'una història que passava i una història que s'havia d'haver fet i que tenia una... que era un homenatge i una dignitat a una gent que va ser víctima d'una circumstància, i que, a més, jo crec que estava ben explicada i just s'ha vist a Mallorca. S'emetrà, ja hem fet el càlcul i a veure quina és la possibilitat de fer-ho.

En català, efectivament. Una de les raons per existir de la ràdio i la televisió pública a les Illes Balears des del seu començament, ho diu la llei, ho diuen tots els papers que s'han fet, just és informar, programar, entretenir, divertir en català. Informar bàsicament, divertir, transgredir en català, en la llengua pròpia de les Illes Balears, que es mantengui. Hi ha un presentador a Formentera, hi ha una presentadora de Menorca, un presentador castellanoparlant adequat, un de Montuïri, un altre... no ho sé, no faig un registre, però que soni el català de les Illes Balears en tota la diversitat i amb tota la riquesa i que ningú no perdi, que sàpiguen si és de Pollença i una presentadora del temps que és de Pollença i un presentador del temps que és de Campos i un altre que viu a Selva. Sobretot serà un èxit si feim que la llengua catalana tenguí vitalitat i una acceptació amable per l'audiència.

Passar pàgina, efectivament, passarà pàgina. Jo no vull polemitzar sobre el passat, que és dur completament a la melangia, és a dir, els debats estèrils duen a la melangia, però no hem d'oblidar el passat.

Esper que tenguí televisió aviat i que ens ho tuitegi. També per les xarxes socials es pot seguir la televisió per píndola o fragmentat.

Gràcies per la complicitat i esper no haver-me deixat cap... de la seva intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa. Té la paraula... no vol fer ús de la paraula.

Doncs, passam al Grup Parlamentari El Pi, no hi és Josep Melià, se n'ha anat. Molt bé.

Doncs, per part del Grup Parlamentari MÉS per Menorca intervén l'Hble. Diputat Sr. Josep Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Director general, moltes gràcies per ser aquí, pel seu to, el tarannà. Jo només havia assistit a una comissió de control i... bé, idò, no cal dir res més, voldria agrair-li el tarannà perquè, doncs, per a mi, diguem, ha estat una novetat.

Li he de dir, primer de tot, que mentre vostè parlava i sense deixar-lo d'escoltar ja m'he baixat el *periscope*, ja som *follower* del senyor... Martorell i, bé, aquí al Parlament aprenem moltíssimes coses, l'altre dia, sense anar més lluny, vaig aprendre que era un *morlaco acochinado*,...

(Algunes rialles)

...gràcies al Sr. Álvaro Gijón. I veu? El ventall és amplíssim, fins (...) aquesta aplicació que em permet saber que l'únic que està emetent en directe en aquests moments a totes les Illes Balears és el Sr. Martorell. Per tant jo els felicito, que vostès, amb aquesta cas que, bé, té una mica aquests tints d'institució que funciona..., els parlaments són com les escoles, funcionen igual, fa 200 anys que funcionen igual; aleshores que vostès ens portin aquí aquesta novetat doncs crec és un..., sembla que sigui una cosa aliena a la (...) d'avui, però jo hi he volgut fer èmfasi perquè crec que és un molt bon començament i és un símptoma de cap allà on volen anar.

I a mi em dona un missatge, que vostè ja l'ha expressat verbalment, però ja sabem que les paraules són importants però els fets també, i això és un fet que acompanya les seves paraules, que van en la línia del que nosaltres creiem que ha de ser l'ens públic de radiotelevisió, i per tant per a mi és un element que fa que li pugui dir que el seu discurs està totalment en la línia i d'acord amb el que nosaltres com a grup parlamentari creiem que ha de ser l'ens públic de radiotelevisió.

Gairebé totes les coses que pensava dir-li, plantejar-li, suggerir-li, vostè ja les ha dit en el seu discurs. Crec que vostè ha fet un discurs ideològic en el bon sentit de la paraula, ideològic en el sentit que vostè està clar que té una visió del que vol i fa un discurs, i quan dic ideològic dic, en el bon sentit de la paraula, totalment aliè a qualsevol visió partidista, política, però vostè doncs jo crec que una de les paraules que més ha expressat és la de servei públic, que per a mi ha de ser la prova del cotó. Quan vostè deia, referint-se a altres coses, "en cas de dubte, periodisme", jo diria "en cas de dubte, que prevalgui el servei públic". Jo crec que això vostè ho té molt clar, què és el servei públic, o que en cas de dubte prevalgui el servei públic. Ho podem definir a vegades en positiu, a vegades en negatiu; per exemple, no cal fer el que ja fan altres, és a dir, el servei que ja presten altres d'altres maneres, altres televisions, altres actors multimèdia, perquè evidentment no ens movem només en l'àmbit de la televisió clàssica, ja ho fan els altres. En canvi sí que cal fer-ho en aquella llengua en què hi ha un dèficit; ja ho diu la llei, vull dir que no cal afegir-hi, vostè ho ha dit, però, bé, tot ens remet a la idea aquesta del servei públic.

M'ha agradat molt la idea que cal adreçar-nos o cal tenir en compte els públics més vulnerables, més febles, amb menys

veu, i aquí per exemple també hi posi, entre altres, l'infantil, que per a nosaltres és un públic molt important. Però, bé, en definitiva, en cas de dubte que prevalgui el servei públic amb tots aquests elements que dèiem positius o negatius.

Quant a la visió que vostè ha expressat dels continguts, d'una televisió centrada en els continguts, molt d'acord amb el paper que tenen vostès com a generadors de continguts, i en aquest sentit m'ha agradat molt la idea del trampolí de la creativitat balear. La generació és molt important, però també el paper que tenen vostès com a distribuïdors; malgrat jo estigui totalment d'acord amb vostè que avui en dia tenir la televisió al saló de casa doncs és menys important que fa uns anys, és obvi que no tots els operadors de l'audiovisual tenen el privilegi d'estar sintonitzats als televisors o les ràdios de tants de ciutadans, i per tant aquí si vostès són capaços de fer jugar aquesta posició d'avantatge que tenen pel fet de ser una televisió pública que té aquests actius, en el sentit d'aquest punt de partida avantatjós respecte d'altres, i ho saben fer jugar amb la televisió multicanal i multiplataforma, és obvi que aquí tenim un punt a favor.

Tocant a aquest tema, multicanal, multiplataforma, totalment d'acord, és cap on hem d'anar i em congratulo, i de fet vostè s'ha definit com a nadiu a les xarxes socials. Bé, jo realment em congratulo que algú de la seva generació realment estigui tan..., tingui tan clar això; això és un element de tranquil·litat i que no és fàcil, és difícil, perquè evidentment com menys nadius digitals som -jo..., tampoc no ho sóc-, ostres, doncs clar, evidentment més difícil és això. Per tant en aquest sentit em congratulo que això sigui així.

Quant als informatius jo també estic d'acord amb vostè que han de ser..., no sé quina expressió ha utilitzat vostè, l'espina dorsal...

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

L'espina.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

L'espina. Totalment, sobretot perquè dintre de l'òptica aquesta que dèiem del servei públic IB3 té un paper fonamental a crear el que jo diria l'espai comunicatiu insular, que al final és el que ens crea com a comunitat política, comunitat política com a *demos*; és a dir, si no tenim un espai comunicatiu compartit, si no compartim coses que es donen a l'espai públic i que només podem tenir-hi accés a través dels mitjans de comunicació, no existim com a poble, i aquest és un dels problemes de la desestructuració i de la desvertebració de les Illes Balears. Per tant és molt important el seu paper en la creació d'aquest espai comunicatiu o consolidació d'aquest espai comunicatiu balear, però també, no ho oblidem, insular. És a dir, cal també, per a la bona cohesió de les Illes, cal que tinguem unes societats insulars cohesionades, també, i en aquests moments els espais comunicatius de les illes petites són molt febles, tenen molts pocs de mitjans de comunicació i de fet l'oferta ha anat davallant en els últims anys.

Per tant crec que aquí..., i m'ha sabut molt de greu i m'ha desencoratjat que hagi parlat de la impossibilitat de la desconnexió tècnica, impossibilitat tècnica...

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

De la televisió.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

De televisió, sí. Jo crec que aquí realment jo això ho apuntaria com un element a resoldre, és a dir, crec que perquè hi pugui haver aquest espai comunicatiu insular és necessari poder fer informatius amb desconnexió, perquè al final els informatius que tenim acaben parlant de moltes coses que no interessen a molts dels que els miren, els informatius, perquè estan parlant de realitats que vulguem o no sonen alienes, les de les altres illes. Aleshores crec que aquí cal diferenciar molt bé i cal fer una anàlisi per part dels professionals que tiren endavant aquests informatius del que és una informació de rellevància balear, i el que és una informació de rellevància insular, i crec que realment fins que no siguem capaços de fer informatius amb desconnexió tindrem dificultats per realment reflectir aquest espai comunicatiu, dotar..., perquè al final jo m'ho miro també des d'una òptica de dret individual, és a dir, de dret individual a tenir una visió del que està passant al meu entorn més immediat.

També respecte dels informatius, i a part de parlar d'aquesta dimensió territorial, també una dimensió respecte de la immediatesa i l'aprofundiment. Hi ha d'haver espais d'informació immediata, crec que això és complex, però també crec que amb la filosofia que vostè ens ha presentat aquí és molt important que hi hagi espais per poder tractar de forma profunda les problemàtiques polítiques, també polítiques en un sentit més ampli, socials, i que realment els telespectadors, els oients, puguin fer-se una idea i puguin tenir elements per prendre..., per tenir una opinió sobre els temes que ens afecten, i que a més a més doncs..., bé, potser jo tenc una visió una mica distorsionada pel fet d'estar al Parlament, però cada setmana estem tocant temes molt importants que afecten molta gent, el darrer el de l'impost turístic, que és molt important, perquè els polítics tenim moltes dificultats perquè la gent entengui les nostres trifulgues, d'explicar exactament "escolti, aquesta llei...", quins són els elements i que la gent pugui tenir tota la informació i fer-se una idea de si li sembla bé aquest impost o de si no li sembla bé aquest impost, i en aquest sentit el seu paper és fonamental.

Com que no sé el temps que tinc... Ah, doncs bé, acabaré aquí. Amb el tema de l'externalització, que se'n parla tant, jo crec que amb el tema aquest el primer que he de dir és que estic totalment a favor de l'externalització i de potenciar una indústria audiovisual, però crec que no hem d'invertir els termes. És a dir, l'externalització no és una finalitat en si mateixa, la finalitat és el servei públic. Si per fer millor aquest servei públic hem de recolzar-nos en una indústria audiovisual, perfecte. Per tant aquí els discursos..., a mi els discursos d'externalització per externalitzar no m'acaben de convèncer. Respecte, per exemple, que s'ha parlat tant dels informatius,

que com tots sabem en aquests moments estan externalitzats, la meua pregunta, sobretot a l'hora de dir externalització sí, externalització no, la pregunta seria la primera: ho podem fer amb mitjans propis?, si o no?; evidentment si no ho podem fer hem d'externalitzar; si ho podem fer hem de pensar a veure si és més eficient fer-ho d'una altra manera.

Respecte d'aquests temes de l'eficiència -i ja per acabar, i si de cas els temes més de conclusió els deixaré per a la segona intervenció-, respecte de l'externalització, un tema que crec que haurien de posar-se a l'agenda és el d'incloure clàusules podríem dir socials en els contractes. Per què? Perquè és molt important crear una indústria audiovisual i que hi hagi productores audiovisuals, però també és important que hi hagi professionals que puguin viure dignament de treballar per a aquestes productores. Aleshores hauríem d'evitar de totes totes que a través de..., productores guanyin concursos a preus molt competitius, els que carreguin les culpes d'aquests preus tan competitius siguin els professionals que per falta de poder treballar..., per falta, diguem, de mercat, d'ecosistema empresarial, hagin de conformar-se a treballar en unes condicions totalment precàries.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Té la paraula el Sr. Manresa.

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltes gràcies, diputat Castells; moltes gràcies, parlamentari per Menorca. Jo som un sindicalista en excedència, perquè en aquests moments som un gestor. Jo vaig ser, en nom dels desvalguts, i dels explotats, i dels marginats ideològicament companys de professió, fa més de deu anys vaig encapçalar, perquè tenia una posició laboral i professional blindada en el sentit que a mi no em traurien a fora (...), una operació que era de solidaritat i de suport als desvalguts, explotats, marginats, vetats i exclosos dels mitjans de comunicació. No hi ha haurà ningú més que jo, i la directora de ràdio era sindicalista també i presidenta del comitè d'empresa, na Mar Cerezález, i els altres saben molt bé quin és aquest món, ningú més còmplice amb els drets dels empleats, dels treballadors, dels professionals.

Hi ha una auditoria prevista sempre de costos, condicions i circumstàncies amb els quals es fan les adjudicacions d'IB3 Ràdio i Televisió. Tenim coneixement de quines són les circumstàncies laborals, econòmiques, despesa... Per què?, perquè transparència, eficiència, control públic. Però ho dic així i no ho dic com un discurs de passada. Solidaritat amb tota aquella gent que es troba en circumstàncies d'explotació. Hi ha molta gent a l'atur. Les crisis generades pels retalls econòmics a IB3 i a tots els mitjans de comunicació del món ha generat una massa de productores, treballadors, creadors, periodistes, comunicadors, que són al carrer, sobreexplotats, amb treballs aliens, que han hagut d'emigrar des de les Illes a altres bandes de l'estranger cada setmana. Clar, no podem acollir-ho tot nou,

però serem molt escrupolosos quant a aquesta circumstància dels contractes i les assignacions de suport i de doblers.

Jo som molt transparent, entusiasta, m'heu dit. No ho sé, en aquest moment tenim un programa a la ràdio, es diu *Els entusiastes*, i som un entusiasta d'aquest programa. Ja que m'he embarcat, efectivament m'embarc amb tota la convicció i amb tot el risc que pugui suposar, i vos seré un gestor entusiasta de la cosa pública.

Els contractes, externalització o no externalització. Una cosa és la producció de programes i una altra cosa és el tema d'informatius. Aqueixa televisió va néixer amb els seus serveis globals de producció a l'exterior, com una decisió política de la persona que ho va crear l'any 2004-2005, que era el Sr. Jaume Matas i Palou. Va passar així i no s'ha canviat en tot aquest temps; tenim un temps per marcar un nou temps, diguem-ho així, i de reflexionar. Evidentment allò eren 100 o 140 (...) i ara són 28,6 milions d'euros, i ha passat tot aquest temps. Algun diputat ha dit que no per més doblers hi ha més audiència; clar, aquí es va comprar la Fórmula 1, la Champions League, la lliga, bàsquet..., i es va fer una gran inversió, i d'aquells bonys, aquests mals actuals; a posta l'externalització de programes i d'informatius va ser una decisió presa a la mateixa fundació de la radiotelevisió. S'ha de plantejar i reflexionar com s'ha de fer, i tenim el temps suficient per fer-ho; temps suficient enguany per fer una primera reflexió sobre el que passi i que és una decisió política, que nosaltres, l'equip de direcció, el consell de direcció i la comissió que el Parlament té en marxa nomenar per fer el projecte durant sis mesos, que es faci. En parlarem.

Els programes, en aquest moment no hi ha capacitat humana ni tècnica dins la televisió ni la ràdio per fer una multitud de programes per omplir la graella amb dignitat. Els informatius estan externalitzats, però és que IB3 no té ni una càmera pròpia per sortir a l'exterior, l'ha de contractar, no hi ha gent que pugui fer, més enllà dels editors dels informatius, que pugui fer creativitat. Aquest és un model fet així que jo crec que s'ha d'intentar ponderar i reflexionar.

M'agrada l'expressió "espai comunicacional insular o espai comunicatiu insular". Sí, és vera, les desconexions no són possibles amb la TDT per una qüestió que no hi ha freqüència possible; es pot fer un camuflatge que és emetre des d'una illa petita, o lateral, o del nord, per no dir ni petita ni major, per a la resta, que és molt complicat, i s'ha fet un moment però és una falsa desconexió, perquè des d'una illa per a tots..., va. Desconexions territorials; es pot fer, a través de la xarxa podem iniciar coses, farem coses que a través de la xarxa, sobretot a través de la pantalla de la web, una web ampliada, puguem després fer migrar a la pantalla grossa. És a dir, hi ha moltes possibilitats obertes; a la ràdio ja està, a la televisió és possible. Ho intentarem.

Hi ha un tema a debatre. Fa més per a l'illa sortir a un informatiu global o un informatiu insular? És un tema, diguem-ne, de reflexió i debat. És a dir, val més sortir en el telenotícies o a l'*Informatiu migdia* nostre, tercera notícia, o que la notícia insular surti a la desconexió? Jo crec que fer comunitat és entrunyellar, fer malla i explicar-ho. Evidentment jo som partidari de les desconexions, perquè no tot ho pots explicar

en 1 minut 20 segons o en 20 segons de notícia curta, una rere l'altra, ordenada a tot el món; intentarem fer-ho d'una manera que sigui possible, però el Govern ha de fer una gestió perquè hi hagi una nova llicència de TDT.

Eficiència, efectivament. Clàusules socials, ja ho he explicat. Externalització... El *periscope* i les xarxes. Això ha nascut de la necessitat; les coses es plantegen no com una proclamació filosòfica en abstracte. Jo vaig seguir una intervenció aquí en el Parlament a través d'una transmissió paral·lela que feia un diputat o un membre d'un equip d'un grup parlamentari a través de la xarxa; he estat un consumidor de moltes informacions de la xarxa del Parlament i en web, i aquí no hi ha una càmera instal·lada. Nosaltres hem fet una proposta al cap de gabinet i a la presidenta del Parlament per participar nosaltres en la renovació i la instal·lació de càmeres per poder fer retransmissions. Hem tengut dues reunions i en farem una altra per concretar, i aleshores vaig dir "ho podem transmetre?", i ho vaig demanar a la presidenta, ho vaig demanar a un expresident, i el director (...) va dir "sí, ja ho faré a través de *periscope*". D'acord, perfecte, les coses són tan senzilles... Evidentment no tot es pot fer així, però amb un telèfon poden fer notícies, i no has de dur...; no és allò desitjable però és allò possible.

Vostè també és un activista a la xarxa, perquè ahir o abans d'ahir va convidar els seus seguidors a plantejar-li preguntes per al director general de l'ens públic. Idè ja som aquí. Ja està.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa. Té la paraula el Sr. Josep Castells per un temps de cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí, la veritat és que quan vaig fer aquesta crida vaig estar a punt de dir "ja li podeu fer directament vosaltres les preguntes", no cal passar per això, però bé... M'han fet arribar diversos comentaris, vull dir que realment val la pena treure'n..., encara no som conscients del profit que podem arribar a treure de tot açò.

Respecte de, bé, el tema aquest de la desconexió, que realment el veig sincerament preocupat pel tema, bé, hi ha el tema aquest que dèiem de la interacció multiplataforma. Tal vegada des de la televisió es pot publicitar que determinades notícies tenen un desenvolupament a internet, que després moltes vegades mirar per internet no vol dir necessàriament mirar pel telèfon o la tauleta, sinó que hi ha els ports HDMI i moltes vegades a casa meva mirem la televisió gran a través d'internet, vull dir que... Per tant realment això, evidentment, anirà com més a més, de cada vegada serà més important, però realment intentar trobar la manera de superar aquestes limitacions.

Jo només, diguem per acabar, una mica, l'únic element de la seva exposició, que ja ha vist que m'ha agradat molt i que també m'entusiasma el seu entusiasme, només en ve al cap una dita catalana, no sé si a Mallorca també es diu, que és "jan de molts oficis en cap no n'és mestre", que en castellà seria "*quien mucho abarca poco aprieta*"; és a dir, realment jo veig que

vostè té una visió molt àmplia de moltíssimes coses que s'han de fer i té molts pocs doblers per fer-les. Malauradament no es pot fer tot i fer-ho bé. Aleshores jo crec que aquí, a partir d'aquest programa tan ampli i tan ambiciós, caldria prioritzar aquelles coses que siguin més expressives d'aquest servei públic que dèiem, que jo resumiria en una programació infantil de qualitat.

En el tema de la llengua no m'hi pos, perquè crec que vostè ja ho ha dit molt bé: la tecnologia permet perfectíssimament que qui vulgui que els seus fills ho vegin en versió original sotstitulada en català ho puguin fer així, qui ho vulgui veure doblat també; crec que d'alguna manera hem de donar resposta a totes aquestes expectatives sense intentar dir a la societat o als pares com, quina és la millor manera d'educar lingüísticament els seus fills, sinó que ho hem de desenvolupar; vostè ha dit que era car, malauradament tot allò bo és car, bé, no sempre, però quan hi ha la tecnologia pel mig sol ser-ho.

Després la divisa de l'excel·lència, la divisa de l'excel·lència, és a dir, només si feim un producte de qualitat, aquest producte tindrà capacitat de sortir i de mostrar al món com som. I per tant, en aquest sentit vaig... millor amb menys coses i més ben fetes. Crec que per aconseguir-ho les aliances amb altres televisions són fonamentals i és evident que també per a un tema d'espai comunicatiu, les televisions que treballen en la mateixa llengua que nosaltres doncs evidentment han de ser un soci privilegiat.

D'acord amb la producció local i amb aquesta visió local que ha de ser compatible amb la visió global.

Sobre l'espai comunicatiu ja n'hem parlat.

I per acabar per tant, només una referència sobre les audiències. Jo estic totalment d'acord amb aquest equilibri que vostè expressa, és a dir, no és tot per a l'audiència, però evidentment no podem renunciar a avaluar l'èxit del model, és a dir, l'audiència i els audímetres són una mètrica que vostè, doncs en sap més que jo i ha dit que era desfasada, per tant, ho crec. Però hem d'agafar altres mètriques, altres mètriques tant quantitatives com qualitatives. I potser el que jo li demanaria per acabar és que pensin quines han de ser aquestes mètriques, ens les expliquin perquè això ens permetrà a nosaltres, com a Comissió de control, realment poder fer un seguiment tant a nivell de quantitat com a nivell de qualitat.

Quan parlava del tema de l'audiència m'ha vingut al cap un poema de Salvador Espriu, que acabaré amb això, el cito de memòria, no sé si el diré exactament, que diu: "Poca gent coneix la nostra llengua, però en veure'ns tothom mirarà d'entendre'ns".

Aquesta seria una divisa per a IB3, si fem un producte de qualitat, aquests elements que juguen en contra nostra, d'audiència, etcètera, si fem un producte de qualitat podem ser capaços realment d'arribar a la mateixa o a més gent que hem arribat fins ara.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula ara el Sr. Director General, per un temps de cinc minuts.

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

“Tota ma vida es lliga a tu, com en la nit les flames a la fosca”. És una cita fantàstica que serveix per expressar entusiasme, adhesió, amor, que són unes paraules del Sr. Bartomeu Rosselló-Pòrcel, referides a Mallorca, i a la seva expressió, que IB3 va emetre, produïda en el temps anterior i coparticipada pel diputat Jarabo, casualment programada per necessitat i per qualitat faré aquesta referència. O sigui, així seguirà, podem trobar altra circumstància, és a dir, “IB3 es lliga a mi, com en la nit les flames a la fosca”. Per ara i esper no socarrar-me i si em socarr, ben socarrat estarà. Permeteu-me el joc.

Audiències, clar que sí que són necessàries, tenim sistemes paral·lels, indeterminats i concrets i informatitzats des de fa estona, per mesurar les audiències laterals, els GPR, els impactes que les agències de comunicació i publicitat tenen registrades. Hi ha 200.000 persones al dia que miren, passen per IB3. És un 20% de la població de les Illes Balears i alguna vegada molt més. I alguna vegada són 4.000. És a dir, intentarem segons els registres clàssics, tradicionals coneguts, n'hi ha molts més altres. Si tu, si jo, si vostè fa comptes i demana qui ho ha vist? O quan vares veure per darrer cop? O vares sentir la ràdio? Els *inputs* de relació directa desdiiuen aquestes audiències. Cercarem, perquè evidentment si cercam l'excel·lència, cercam el servei públic, la rendibilitat de la inversió, dels doblers nostres, dels ciutadans, a la ràdio i a la televisió, hem d'oferir resultats.

Programació infantil. Òbviament ho hem de fer i intentar que els al·lots, els nins i els adolescents siguin consumidors, llestos, intel·ligents, tecnològicament desenvolupats, digitalment prematurs, estiguin implicats. I també hi pot haver programació infantil que neixi en els espais laterals de la televisió i creixin a la televisió. És a dir, la nostra anàlisi seria fer una microsèrie per a nins, que nasqués a les *tablets*, o a les pantalles del telèfon i que generés impacte a la televisió al mateix temps, perquè les poguéssim dur per aquí. Perquè nins que quedin clavats davant la televisió dissortadament ja no n'hi ha. I després les *Rondalles* és un món fantàstic, que tenim uns projectes en marxa i que a la ràdio també estan previstes. La ràdio és més mòbil, dins els cotxes els al·lots escolten la ràdio, juguen amb la *tablet* quan van a escola. Hi ha possibilitats per fer-ho. El local és important i el local ens fa universals.

Tot és car, sí efectivament i hem de treure rendibilitat. Les desconexions, la multiplataforma, ja ho he explicat. L'*smart tv* és un sistema i la televisió per encàrrec i per comanda, a desenvolupar, la presència a les plataformes de difusió i les plataformes digitals també nosaltres ho tendrem sempre en compte i que ho recomptin els sistemes de control d'audiència.

Qui molt abraça o mestre en tot..., és a dir, jo no sé massa coses, i el que no sé..., i aposta som un lector, un espectador, un

escoltador, intent aprendre molt, però m'he rodejat d'un equip personal competent, a la casa hi ha molt de departaments competents, amb el qual l'orquestra sonarà prou bé, i jo en seré responsable, però la música la posarà tothom. És a dir, en aquest sentit aquesta és una història col·lectiva i si no és col·lectiva de nosaltres, de la gent de la casa, de vostès i de la població, no funcionarà. Aposta dic aquesta implicació a qui intent traslladar.

Tenim pocs doblers, però molta il·lusió. Gràcies per la intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Manresa. Ara per part del Grup Parlamentari Mixt intervé l'Hble. Diputat el Sr. Pericay, per un temps de deu minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Andreu Manresa, benvingut a aquesta casa i a tot el seu equip també benvinguts.

Jo li he de confessar que el que ens acaba de dir, en el començament, però després també el que ha anat afegint, m'ha sonat molt bé, ha sonat molt bé; jo som de les persones que crec que és una bona notícia que hi hagi un periodista al capdavant de la televisió o l'Ens de la Radiotelevisió de les Illes Balears. I crec que, a més, vostè per l'edat que té, per la biografia que té, ara que els joves estem tan..., estem no, estan, perdó, volia dir els vells, estem ja, o els que anem diguem cap aquí, estem tan avall en determinades consideracions, hi ha evidentment un camp com és aquest del periodisme, on l'experiència és fonamental. I fins i tot aquest paper que ens ha explicat abans, d'un poc celestinesc, de facilitador, crec que és una cosa molt bona realment i això no crec que sigui cap llast per a aquesta televisió, o per a aquesta ràdio, sinó tot el contrari.

També les altres coses que ha dit, referides en general a l'ofici, a la voluntat de... en fi, de separar el que és ver, del que no ho és, la idea de servei públic, d'independència, pluralitat, tot això, no fa falta afegir-ho, m'ha sonat també molt bé.

“Som semblants als ciutadans de totes les illes”, això també evidentment com a objectiu, com a divisa, crec que és com ha dit, no hi puc estar més d'acord. Una televisió, en aquest cas una televisió autonòmica, ha de procurar aquest nivell d'identificació.

De totes maneres hi ha una sèrie de coses que em preocupen, que són les que ara li volia dir i ho faré bàsicament a partir d'unes paraules, ja sé que vostè ha separat abans el camp diguem seu, institucional, del camp del Govern, però si em permet ho faré amb unes paraules de la consellera del seu ram, en aquest cas, que és la consellera Camps, que va pronunciar en el debat de pressuposts, a propòsit d'una pregunta del Sr. Antonio Gómez, que ara ja no és aquí, però que abans era aquí, a la qual va contestar el que ara li llegiré: “Amb els pocs dies que fa que el nou director general..., -entre altres coses perquè parla de vostè-, amb els pocs dies que fa que el nou director general ha assumit el càrrec, els

telespectadors..., -això són paraules del dia 22 de desembre de l'any passat, i no record exactament, jo crec que vostè va ser nomenat dia 9 per ventura, per tant, feia pocs dies-, els telespectadors ja han notat un canvi en aquests nivells de qualitat que a vostès, -en aquest se suposa que és el Sr. Gómez i el Grup Popular, entenc jo-, tant els preocupa. A poc a poc els mitjans públics aniran fent allò que des del primer dia de legislatura els estic dient, compliran la llei, això només és el principi, perquè la qualitat no només depèn del pressupost assignat al mitjà, sinó del talent, la capacitat i la professionalitat de la persona que hi ha al capdavant, -en aquest cas entenc que vostè. I en açò senyores i senyors diputats, vostès i nosaltres també estam a anys llum de distància, afortunadament he d'afegir". Això ho afegeix la Sra. Camps, no jo. "Perquè vostès són a la banda dels que tanquen mitjans, dels que depuren, dels que fan llistes negres, dels que folkloritzen i dels que manipulen. Nosaltres, -s'entén que la Sra. Camps i el que té devora-, estam a la banda dels professionals, dels que integren, dels que donen veu a les minories, dels que en definitiva treballen per a tota la ciutadania i no només per enriquir els seus amics".

Bé, en aquestes paraules que, més enllà de les referències al Partit Popular i a la gestió anterior i tot això, sí que hi ha un parell de coses que tenen molt a veure, jo diria, amb les divises que podem extreure del que ens ha dit aquí. Per exemple la qüestió de l'audiència, ja s'hi ha referit repetidament, jo només volia afegir una cosa, ha parlat de què era realment un aspecte relatiu, que no era per tant, un aspecte determinant, però és evident que quan un pretén, i això són paraules seves, que "la televisió i la ràdio pública siguin necessaris", evidentment ha de procurar arribar a una audiència cada vegada major, perquè la necessitat sinó serà només la necessitat d'uns quants i que, a més, desgraciadament, no seran molts. Per tant, jo crec que això és important, també ho és des del punt de vista merament de gestió econòmica, com més audiència, més possibilitats hi ha d'obtenir evidentment anuncis publicitaris i per tant, més possibilitat d'ingrés i més possibilitat d'augmentar un pressupost que efectivament, des del punt de vista dels ingressos públics es reduït.

Per tant, jo crec que amb això s'ha d'anar alerta, és a dir, s'ha de procurar que efectivament, aquesta televisió tingui a través, jo no sé si vostè..., la Sra. Camps deia que els telespectadors ja havien notat un canvi, no sé si disposava d'alguna audiència al cap de 20 dies, no ho crec, més aviat era els espectadors que ella devia conèixer els que havien notat un canvi. Però jo no sé si en aquest moment ja hi ha qualche audiència, qualche càlcul que ens pugui facilitar aquí, ho ignora, en tot cas era una cosa que li volia demanar.

I després aquestes paraules finals de la seva intervenció, intervenció de la consellera Camps, en què parla de "donar veu a les minories, de treballar per a tota la ciutadania i no només per enriquir els seus amics"; aquesta defensa de la pluralitat, de la imparcialitat, fins i tot de la inclusivitat en termes merament pedagògics, que no podem més que aplaudir jo crec que tots, xoca, i li he de dir, amb una decisió que no és una decisió seva, però sí que és una decisió presa pels grups majoritaris d'aquesta cambra, que és la d'excloure el partit que jo represent, Ciutadans, del consell de direcció de la Radiotelevisió de Balears. Vostè ja era nomenat, no sé si hi va

tenir res a veure, en tot cas sí que és una cosa que crec que mereix la pena ser recordada, perquè xoca, ni que sigui en aquest nivell estrictament parlamentari, amb aquests propòsits que són els de la consellera i són també els seus, com és natural.

També li diré que aquesta pluralitat, a mi m'agradaria que també es veiés... una de les primeres manifestacions de canvi en aquesta televisió va ser la retransmissió de la Nit de la Cultura, anomenada així, organitzada per l'Obra Cultural Balear i/o coorganitzada, no ho sé, també amb IB3. En tot cas, segons les dades que la pròpia radiotelevisió ha facilitat, això va costar pel càlcul que he fet, en funció del que vostè mateix m'ha facilitat, uns 10.399,66 euros. Bé, no són els doblers, és el fet d'agafar un poc com arrencada aquesta transmissió d'un acte cultural, que em pareix que està molt bé que es pugui transmetre a la televisió, encara que en aquest cas hi va haver tot un seguit d'intervencions que de cultural en van tenir ben poc, però, en fi, això ja són coses que poden passar; però que, en ares d'aquesta pluralitat de què parlem, estaria bé que tengués també altres manifestacions que fossin mínimament compensatòries, és a dir, que la televisió també estigués al servei d'altres col·lectius, col·lectius culturals, fundacions, entitats, el que sigui, que representin un sector social distint del que pot representar l'Obra Cultural Balear.

A més a més, la seva presència allà, i això sí que em pareix que és un error, em permetrà que ho digui, ja sé que hi era com a director general i que per tant, si la televisió ho retransmetia, doncs vostè també considerava que hi havia de ser. Però, donades les circumstàncies, crec que això va ser un error; com crec també que és un error, li afegiré i ho dic en presència del diputat Albert Jarabo, que darrerament veiem de manera pràcticament setmanal documentals, dels quals no en discuteix en absolut el valor, que quedi clar, firmats per ell. Ho dic perquè és una qüestió purament de tacte, no estic dient res més. Ja sé que no és el culpable el Sr. Jarabo d'això i per tant, li ho dic a vostè..., però des de dia..., en fi...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Pericay per favor.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... les darreres setmanes -sí, acab de seguida-, les tres darreres setmanes ho hem tengut. Per tant, crec que hi ha una part d'exemplaritat de vegades, s'ha d'anar alerta un poc amb la imatge que un pot arribar a donar i estaria bé que la televisió i la ràdio tenguessin.

Ja per acabar, he també recollit aquí unes paraules seves, quan diu que ens demana, ho entès així, confiança i complicitat. Per part nostra té tota la confiança que faci falta, vull que li quedi clar, però jo li he fet aquests retrets inicials perquè és el que puc jutjar. La televisió ha canviat, crec que ha canviat per bé des del punt de vista dels seus continguts, no en tinc cap dubte. I des d'aquest punt de vista jo crec que el camí no és un camí dolent, ara bé, crec que hi ha uns aspectes, com tots aquests que li he enumerat, que com a mínim hem d'anar alerta i hem de procurar que s'esmenin, o siguin d'alguna manera compensats, com vostè consideri millor. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Contesta el director general per un temps de deu minuts.

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Molt agraït Sr. Pericay, vostè que és de la professió i que a més és professor, o ha estat professor de periodisme, documentalista i contextualitzador de cronistes parlamentaris d'un temps, em permetrà que jo no faci el comentari periodístic ni polític de les paraules dites per una consellera, que és la consellera de la qual estructuralment i orgànicament IB3 està diguem-ne connectada, però el que ella diu és la seva opinió, que li agraeix en la part que em toca i les opinions polítiques seves també.

Jo evidentment diré, com a director general d'IB3, en aquest cas, que abans de ser a IB3, vaig considerar que hi havia gent que es va enriquir i gent que va ser exclosa. Jo vaig estar quatre anys sense entrar a IB3 Ràdio i IB3 Televisió, punt i a part, no ho tornaré dir més en el Parlament. Hi ha hagut un passat, però cadascú és propietari, vostè sap que quan es contextualitzen en el temps les històries, totes tenen una explicació.

Moltes gràcies per la seva expressió de suport, això és una feina d'equip, intentarem no errar-nos i sobretot ser senzills, corrents, comuns i humils. I en cap (...), el periodisme és una cita clàssica, no és meua, això ja ho va llegir un periodista americà fa molt de temps i un director d'un diari espanyol ho va reproduir: "quan tinguin un dubte, és vera on o és vera? Tirar pel mig és preferible". Jo no sé quina programació fan un mes abans, jo sé que ve un convidat, vostè, el Sr. Jarabo, la Sra. Costa, la diputada, l'exconsellera del PP, és a dir, ho sé quan em passen el llistat del mateix dia, perquè tinguem una cortesia d'anar-los a veure.

Jo don plena llibertat a la programació. El Sr. Jarabo em va comentar al pas un dia, en un acte cultural, em va dir: "(...) estem fent..."-perdonau, retirin l'expressió- "Estau fent un documental, dos n'he fet, quants i n'han sortit dos de cop", d'acord. Jo en sabia d'un, perquè el coneixia perquè ell un dia va fer una cita en el Parlament, quan jo era cronista parlamentari, li ho vaig comentar i va dir que ell havia participat en aquest programa. No miram la divisa, per entendre-nos, o la marca de la producció en aquest cas. I ahir ho va tornar comentar quan jo vaig veure que anava a participar en el programa *Dues voltes*, un gran programa per cert, en el qual també vostè té una participació en proporció en l'actualitat. I em va dir: "com ho feis?". I dic jo: "ha estat aleatori, perquè hi havia programes preparats que no s'havien emès." I també és vera, és a dir, ara fem una renovació i actualització de la graella, en funció de coses que no havien passat mai, i perquè no s'havien emès o reemès el programa. És a dir, miri, ho he de dir al Consell de Direcció i no ho puc dir davant, però hem adquirit drets sobre programes que estaven oblidats, hi ha projectes de programes que no havien estat contemplats o havien estat exclosos, això no ho farem pas i no ho farem pas per criteri professional, periodístic, d'interès i

vinculat a l'audiència. Efectivament, l'audiència és molt important per tenir eco i transparència... la inversió, és a dir que la inversió sigui rendible socialment.

M'ha demanat si hi havia uns càlculs, ens ho miram cada dia, estam subscriptes a una agència concertada conjuntament entre altres televisions autonòmiques, amb la qual tenim moltes connexions i treballam bàsicament amb les d'àmbit proper, en aquest cas TV3, que es diu Kantar Media, que fa el recompte dels registres de les famílies assignades a aquests 200 audiometres a les Balears i ens ho diu. Quan hi ha canvis de programació i quan hi ha també un canvi d'idioma en algunes coses o alguns programes, si la producció no és extraordinàriament excel·lent, hi ha una oscil·lació i manca, però a mi em conhorta molt que l'informatiu del migdia sigui l'avió supersònic de la programació i que tinguem fins a un 20% d'audiència algun dia i un 14, i un 12 i un 15 i un 17, és a dir, va bé.

Altres coses? Guanyen poc a poc. El tems de Nóos, la cobertura del cas Nóos, extraordinari, un repte, una espècie de tribunal de fi de carrera per a IB3 o de doctorat d'IB3 està essent superat perfectament, amb la programació prevista i preparada pels professionals de la casa. De vegades, les coses són molt més simples del que passa, jo conec tot el que passa, és la meua obligació, però de vegades les coses les veig en pantalla o escoltant la ràdio, en soc responsable, fins i tot si un presentador tira un paper a terra en una transmissió dels Reis, que un senyor per la xarxa em va interpel·lar perquè un reporter havia tirat un paper d'un caramel a terra, és a dir, hem de ser tant sensibles i responsables per arribar a aquest extrem o que hi hagi un senyor que pronuncii "io" en lloc de "lo" o que diu "Maiorca" en lloc de "Mallorca", és clar, l'excel·lència passa per tot això i la responsabilitat del director general és aquí.

El Govern. El Govern és qui paga el pressupost a través de l'aprovació del pressupost parlamentari i el debat parlamentari i el pressupost general de la comunitat, però té influència zero, l'actualitat, la notícia institucional, el direccionisme no existeix, és a dir, simplement no som aliens..., no som extraterrestres que vivim aliens a la realitat sociopolítica cultural i institucional de les Illes Balears, però respecte.

Sobre la consellera Camps, una consideració, jo la vaig conèixer com a novel·lista, jo la llegia, com a seguidora del Twitter i com a periodista valenciana a Canal 9, i vull expressar i he expressat altres vegades el meu respecte cap a una persona que es va quedar sense feina, sense mitjà i amb la ràdio i la televisió tancades, que ara a veure si torna sortir. Des d'aquest punt de vista m'honora que una companya de professió i una periodista que es va quedar sense mitjà d'expressió, que és el més fatal del món en una comunitat que es queda buida, tinguem un càrrec de responsabilitat ics i que tinguem protagonisme i tenc una relació... ahir la vaig veure en la presentació d'un llibre, de n'Antònia Vicens que fa 75 anys, i vaig parlar amb ella globalment de quina cosa seria..., però... la seva opinió política és la seva opinió política jo no la debatré.

Això de l'Obra Cultural, jo no havia anat mai a una diada de l'Obra Cultural, l'havia seguit sempre per televisió. Què havia passa? Que a un moment determinat es va deixar de transmetre per IB3 i la veia diferida a través del Canal 33, del

canal... TV3 o el 33. I què va passar? Em varen convidar i hi vaig anar, vull dir, jo... evidentment, era una cosa co, és a dir que IB3 retransmetia, que havia estat concertat al traspàs, és a dir, a l'interregne en què no hi havia director general, i vaig arribar, vaig arribar dia 11, em varen elegir dia 9, érem dia 11, això era a finals de mes, no vaig dir que ho desconnectassin, estava programat i estava calculat i signat pel director general anterior, i jo ho vaig assumir, és a dir, evidentment, vaig anar a aquest acte, tenc una opinió privada i particular i sobretot no demanaré en un acte públic el menú i les paraules que dirà cadascú, com a mesura que si no hi ha censura prèvia conscient i l'opinió particular és una opinió particular meva, però hi vaig anar en representació institucional d'IB3. Què n'hi haurà més? Sí, si el poble..., si les Illes Balears són diverses, distants, disperses, n'hi haurà, hi haurà més coses i tindrà capacitat que hi surti tothom.

Estiguin alerta, tendrem tacte, li agraesc la seva vigilància i la seva complicitat.

L'exemplaritat, intentarem no decebre la seva confiança, si hi ha errors ens ho digui, ja li he dit que la meva presència va ser perquè em varen convidar i vaig considerar que era una cortesia, a més si nosaltres volíem ésser-hi.

Sobre la no presència en el Consell de Direcció de Ciutadans no tenc opinió, perquè jo no... no està dins el meu àmbit de promoció, ni de decisió; si li diré que en el Consell de Direcció, que ens reunim cada mes i alguna vegada dues vegades cada més, hi ha representació de totes les illes, més enllà de la paritat per gènere i hi són quasi tots els grups, hi ha deu membres inclosos, no sé si..., com pot ser més... No és una decisió meva i també en tenc una opinió, però és particular.

I gràcies de veres per la seva contribució tant amistosa.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa. Té la paraula el Sr. Pericay, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PERICAY Y HOSTA:

No tenc res més a afegir. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Ara per part del Grup Parlamentari Socialista intervé l'Hble. Diputada Sr. Sílvia Cano, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Moltes gràcies. Bon dia, des del Grup Socialista ens volem sumar a l'enhorabona i a donar la benvinguda a vostè i a tot l'equip en aquesta primera compareixença pública. Pensam que és una molt bona notícia per a la ràdio i la televisió pública tenir un equip de direcció professional, independent i amb el seu bagatge i prestigi professional i li desitjam molts d'èxits en aquesta nova etapa professional.

La veritat és que deixam enrere temps massa foscos de sectarisme, manipulació i de manca de pluralisme.

A mi m'ha agradat molt la seva intervenció inicial, l'hem escoltat parlar de valors, d'ètica, de democràcia, de rendibilitat social, crec que són valors que feia molt de temps que no se sentien en aquesta comissió i per tant, respirem aire fresc; valors que són fonamentals per emprendre aquesta nova etapa de canvis i per fer una televisió pública i una ràdio al servei de la ciutadania i que tengui aquesta vocació general, aquest cosmopolitisme al qual vostè ha fet esment a través del concepte de local, i la informació i comunicació amb majúscula.

Aquest canvi de model que tant hem reivindicat els darrers anys ha començat a caminar de la mà del seu nomenament i de la nova direcció. Ara també amb el Consell Assessor s'ha d'acabar de definir per un mandat parlamentari com ha de ser aquest model que volem per a la nova IB3.

Ho podem veure, jo no sé si és això molt objectiu, si es pot mesurar amb criteris més estadístics o objectius, però quan miram la tele jo, de manera subjectiva, ho puc palpar, i com jo moltes persones, en els continguts que s'emeten, programes que abans no es feien, com per exemple, excel·lents peces amb el màxim rigor periodístic com el seguiment del cas Nóos o les entrevistes a *Dues Voltes* i, per tant, crec que això és un canvi en positiu. Peces com la del cas Nóos i la retransmissió que es va fer aquell vespre hagués estat impensable a l'anterior legislatura.

Vostè ha comentat, i crec que això és molt important, que ha tornat la legalitat a IB3, ha tornat la normalitat, el respecte a la llei, el respecte al nostre Estatut d'Autonomia i celebrem que hagi tornat el seny quant a l'ús de la llengua catalana i del respecte a la màxima autoritat científica de la nostra comunitat autònoma, com és la Universitat de les Illes Balears, que són els que marquen els criteris filològics.

Vull agrair, a més de les explicacions donades, l'extensa documentació que han fet arribar al meu grup o que m'han passat de manera detallada totes les peticions. El fet de parlar la darrera té alguns avantatges, però el desavantatge és que pràcticament està tot dit i moltes de les qüestions que tenia per plantejar ja s'han comentat.

Simplement dues pinzellades per acabar d'aprofundir en les passes que es volen donar per a la reconversió necessària tecnològica tenint present que el pressupost d'enguany és de contenció.

M'agradaria saber, perquè ho he llegit, quins programes es volen desenvolupar de la mà dels consells insulars. Com està la qüestió de les delegacions territorials, quina participació i protagonisme tendran les altres illes, per a també escapar una mica d'aquesta visió de nou centrisme, un Mallorca centrisme que de vegades se sent que hi ha.

També m'ha agradat molt l'al·lusió que vostè ha fet a la seva etapa com a sindicalista, quan ha reivindicat la importància de les clàusules socials.

Jo tenia un prec per fer-li a vostè, aquí avui, és el fet que l'administració pública té una gran responsabilitat a l'hora de garantir les condicions laborals dels treballadors i de les treballadores, en aquest cas de les productores; hi ha..., no totes, hi ha moltes empreses que fan les coses molt bé, però hi ha empreses pirates que tenen els seus treballadors en unes condicions molt lamentables, que han de pagar el seu autònom, han de posar el seu transport, han de dur sa càmera, ho han de fer absolutament tot, sempre s'està guanyant molt de doblers i ells tenen unes condicions molt preocupants i de vegades fora del conveni col·lectiu. Per tant, crec que hem d'estar especialment vigilants en aquesta qüestió, incorporar-hi tota aquesta filosofia de les clàusules socials i fer una vigilància extrema perquè no es donin aquests tipus de característiques.

Per part meua, res més, agrair-li les explicacions, la compareixença i celebrar que vivim temps de canvis.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cano. Contesta el director general per un temps de deu minuts.

EL SR. DIRECTOR DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (Andreu Manresa i Montserrat):

Moltíssimes gràcies a tothom per la seva contribució tan positiva en aquesta estrena, esper que siguin tan animosos, però molt més crítics al final perquè la crítica sempre... exposin i demanin moltes coses que els puguem contestar concretament.

De veres, m'ha demanat si estava nerviós i preocupat, sí, preocupat sí que hi estic, nerviós, no, en la mesura que sé que venc amb les mans blanques i amb l'americana oberta, és a dir, el que em demanin ho contestaré i estic disposat a partir d'ara a no cometre errors ni impertinències.

Clàusules laborals i socials, ahir en parlàvem, és a dir, ahir es va incorporar la gerent Margalida Cardona, i vàrem parlar d'aquesta cosa i hem parlat, és a dir, que hi ha una auditoria, també hi era el director de la televisió també, que fer una auditoria de... no de tots els programes, però en general de tot, fer una prospecció.

Nosaltres estam sotmesos a un control per a qualsevol contractació per la Conselleria d'Economia, de la Conselleria de Pressupostos i Hisenda, les dues direccions generals, i per la comunicació de la Conselleria de Cultura, comunicació de la nostra vida, diguem, administrativa, nomenaments i de contractes i, a més, externament hi ha una auditoria que encarrega el Govern sobre la nostra gestió, a un control de la Intervenció de la comunitat i a la Sindicatura de Comptes. Jo he tengut contactes i he escoltat tots aquests extrems i els he vist per no cometre cap error i sobretot per no repetir episodis de travelades i errors que han passat i sobretot de pulcritud.

No permetrem que hi hagi gent que s'enriqueixi més enllà del que sigui el benefici legal i estipulat industrial i públic sobre l'esforç de la gent i l'explotació de treballadors o de qui sigui en negocis que es nodreixin de doblers públics, segur, i jo he parlat amb tothom i parlaré amb més gent i sempre tindrà,

qualsevol persona, el despatx obert de la direcció general a Calvià, a Son Bugadelles o a la ràdio que compartesc i que hi vaig sovint i que no hi haurà portes blindades. I qualsevol persona de la casa té..., qualsevol persona externa té audiència i el despatx obert i jo he estat molt content de què molta gent que no havia entrat mai al despatx del director general hi entràs, i sapigués que allò és la casa de tothom, (...) públic, és a dir, si està pagat amb els (...) de tothom allà hi vénen i jo he escoltat tots els relats que m'han dit i tothom tindrà audiència i possibilitat d'explicar els seus interessos i les seves queixes i les seves demandes, les seves propostes que és el que habitualment ve a fer.

Desconnexions territorials. És una preocupació clau, els nous sistemes de producció de notícies i de programes no demanden que hi hagi una seu i una gran estructura tecnològica, però sí demanden personal i condicions i una mirada que permeti encabir la seva producció.

En aquest moment per superar el buit que es va crear en el moment en què varem canviar, cessar sigui les delegades i els delegats territorials a Menorca i a Eivissa i Formentera hi ha un concurs de mèrits i d'obertura, obert, que serà publicat tot d'una que pugui i sigui necessari. I en paral·lel hi ha també per cobrir amb... obertura a tots els periodistes que vulguin, que jo els he animat que es presentin a les prefectures d'esports de la ràdio, que tindrà una derivada també temporalment cap als informatius, i del cap d'esports de la televisió, en aquests moments hi ha aquests processos oberts. Però Menorca i Eivissa i Formentera, vull agrair l'esforç que ha fet la plantilla actual i la poca gent que té en plantilla IB3 en aquestes illes, perquè la plantilla essencial és de la productora d'informatius de CBM, l'esforç que fan per cobrir d'una manera tal delicada i extrema aquestes notícies. Hi haurà alguns concursos més de selecció de personal perquè hi haurà en el temps en què sigui oportú i possible en el tràmit, hi haurà alguna reforma en l'estructura, però això ho marcarà el temps en què ho puguem fer i poc a poc i les partides de què puguem disposar.

Hi ha una nova programació, no tan sols hi ha un nou aire i una nova mirada, perquè bàsicament la gent és la mateixa, però una mirada professional, sinó que hi ha un programa que és *Dues Voltes* que és una aposta de dues productores locals presentat i dirigit per Neus Albis, una presentadora víctima del tancament de la Televisió de Mallorca, que havia fet feina també a Televisió Espanyola i estava fent feina a la productora d'IB3, que presenta *Dues Voltes*, i Marisa Goñi que és directora de M de Mallorca que està de codirectora. I després hi ha *Ara Mateix* que és un programa de multidirectes previ a l'informatiu, que és una espècie de retrat global i general d'allò que passa i del que pensa la gent, però des d'un acte cultural a una queixa d'un veïnat o d'una notícia a succeïts o una notícia d'un poble o d'un mariner o del mal temps i uns avanços informatius, és a dir, fer una espècie de reportatge documental òmnibus per competir i il·lustrar, bàsicament per il·lustrar l'audiència.

És clar, competir amb els mitjans generalistes i comercials és un repte que per a nosaltres és impossible perquè manegen una doblorada i tenen uns interessos publicitaris que els vinculen. Ara bé, la cultura, la producció editorial, l'activitat teatral, l'activitat cinematogràfica té presència i cabuda en

aquest programa d'*Ara Mateix* i a *Dues Voltes* i als informatius. Un editor de les Illes Balears em va enviar un missatge de (...), va dir: "gràcies, per primera vegada en vint anys -IB3 té onze anys quasi- han vingut a una presentació d'un llibre meu i n'he fet com a cent-setanta", vull dir, això no ha de ser una notícia, jo vaig sentir una certa vergonya, que es publiqui un llibre interessant i important i que s'expliqui és un compromís de qualsevol mitjà de comunicació i especialment d'un mitjà públic, tenint-ne referència, que l'audiència ho sàpiga i que hi hagi una bona pel·lícula, un bon cine. És a dir nosaltres estarem atents a tot el món de la creativitat i de les noves opcions de la gent jove i dels veterans i això (...).

Amb el Consell de Mallorca hem tengut uns contactes per establir un possible marc de col·laboració, d'acord amb les seves competències i interessos, per fer programes que ells puguin copatrocinar o participar amb la nostra direcció editorial i que van des de patrimoni, cultura, teatre... producció d'audiovisuals petits. I també tenim una línia de col·laboració oberta no econòmica amb la Universitat de les Illes Balears. També he tingut amb distintes conselleries del Govern i amb altres organismes, que no són estrictament públics, però que no ens facin cap patrocini que trenqui una mica el compromís que té un mitjà de comunicació públic. Nosaltres no vulnerarem per tenir un programa cap de les normes ètiques i deontològiques de tenir patrocini que siguin inconvenients, seran blancs i públics sempre.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manresa. Té la paraula la Sra. Sílvia Cano, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Moltes gràcies, no faré ús del meu torn. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cano.

Doncs, una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui, només queda agrair la presència del Sr. Andreu Manresa i Montserrat, director de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, i dels càrrecs que l'han acompanyat.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS